

YLEISSIVISTÄVÄÄ LUETTAVAA KOKO RAHALLA !

LAAMA

Numero 1

1981

5mk

- ~~Steele~~
- HOLLE - h/u

HOLLE HOLOPAINEN
SIG
FUCK THE ARMY
SEX PISTOLS MUISTELUA

**JUURI
TÄLLÄKIN
HETKELLÄ
JOKU
KUOLEE
NÄLKÄÄN**

SISÄLTÖ

- 1 ETUKANSI
- 2 SISÄLTÖ
- 3 LAAMA RULES OK?
- 4-10 HOLLE HOLOPAINEN
PUHUU: elämästään,
koulunkäynnistään,
Hullujussista, pun-
kista, rockradiosta,
50-luvusta, armeijas-
ta, politiikasta,
Aku Ankasta, luon-
nonsuojelusta ym.
- 11-13 "LAAMA ANKKA SEIK-
KAILEE" sarjakuva.
Laama Ankka rocktäh-
tenä.
- 14-18 RAISIOSTA RAIKUU:
SIG STORY
- 19 Laaman lukijoiden
ilmoitusosasto: ILMOITTELU

- 20-23 LÖTS LÖTS PALSTA
- 24-29 VARUSMIESPALSTA
Osa 1. Päätoimit-
taja Harri Sburgin
ihmeelliset seik-
kailut armeijan
harmaissa.
- 30-32 Laaman lukijoiden
yleisönosasto,
POSTILOKERO 63
- 33-38 SEX PISTOLS MUIS-
TELUA by Harri
Sburg
- 39 LAAMA KOLMOSEN
ENNAKKOESITTELY
- 40 TAKAKANSI

LAAMA

RULES

OK ?

"Mikä meitä Laamoja laulattaa, hyvä lehti ja elämä naurattaa..."

Huonoltahan se on välillä näytännyt uusien yrittäjien taival armottoman kovassa lehtimaailmassa. Niinpä mekin olimme varautuneet pahimpaan. Mutta katso, hyvä tahto ja usko rakkauteen täytti maan ja ihmisten mielet. Laama ykköses-tä tuli viikossa uusi Hilse, Soundi, Suosikki, Aku Ankka ja Helsingin Sanomat. Ihmiset ostivat leh-teämme, lukivat sitä ja pitivät siitä. Saimme tilauksiakin. Kii-tämme. Olemme onnellisia.

Toivomme, että viihdytte jat-kossakin seurassamme. Me teemme parhaamme lehden hyväksi. Tule-vaaisuudessa ilmestyy entistäkin kuluttajaystävällisempi Laama.

Tuota kokokansan suosikiksi kohonnutta ykkösnumeroa on vielä-kin saatavilla. Asiaahan siinä riittää: Problems?, Widows, Lepäkköluola eilen-tänään, SIG, Sensuuri, uusi puolue SKPL= Suo-men kansan punk liitto ym. Voitte tilata sitä osoitteestamme viidel-lä markalla. Kannattaa myös tehdä Laama kolmosen ennakkotilaus jo nyt, sillä tällöin varmistuu leh-den saanti suoraan painosta. Kol-monen ilmestyy noin toukokuussa.

Laaman voi hankkia, suoran ti-lauksen ohella, myös ostamalla kaupasta. Tällä hetkellä Laamaa myydään mm. Sturen Levyssä, Kult-tuurikanavassa ja Kasviksessa (Helsinki), Original Recordsissa ja Music ETC:ssä (Tampere) sekä Cane Recordsissa (Turku).

Harri Sburg

L - A - A - M - A

TOIMITUS: Harri Sburg
Laivanpesijä
Yrjö Riski

PAINOPIKKA: Ky Mäntän kirja-paino

OSOITE: LAAMA, PL 63
00421 HELSINKI 42

ILMOITUSHINNAT: Halvat

PAINOS: 500 kpl.

NEVER MIND THE
BOLLOCKS HERE'S

HOLLE HOLOPAINEN

Tartuin epäröiden suuren oven kahvaan ja avasin oven. Astuimme (minä= Harri Sburg ja Laivanpesijä) sisälle aulaan. Hieman hämillämme katselimme ympärillemme. Uuden radiotalon mahtavuus ja loisto sai meidät tuntemaan itsemme pieniksi avuttomiksi toimittajan aluiksi.

Vilkaisin kelloani. Hollen oli määrä saapua noin viiden minuutin kuluttua. Ihmiset tuijottivat meitä kahviosta. Minä Ramones farkuissani, Sid Vicious koristossuissani ja hämykassini kanssa, joka kätki kameran ja mankan sekä Laivanpesijä viimeisen päälle opiskelijana salkkuineen.

Vihdoin Holle putkahti kulman takaa, suuri paperiveitsi kädessään, esiin. Raapustimme nimemme radiotalon vieraskirjaan ja astuimme hissiin. Holle heitteli paperiveistä ilmaan. Menimme Hollen toimistoon. Laivanpesijä katseli levyjä, minä ihastelin ovesta riippuvaa Pelle Miljoona Oy julistetta. Rupattelimme alkuun kaikkea yleispätevää ja Holle osoittautui heti mukavaksi ihmiseksi. Kun katsoimme, että ilmapiiri oli valmis haastattelua varten, Laivanpesijä pisti mankan päälle.

HH=Holle

HS=Harri Sburg

L =Laivanpesijä

HS Milloin ja missä olet syntynyt?

HH Helsingissä 27.9.-48

HS Oletko asunut koko ajan Helsingissä?

HH Olen.

HS Missäs päin?

HH Ekat 15 vuotta mä asuin tuolla Malminkadulla. Sitte viis vuotta tuolla Myllypurossa. Sen jälkeen mä asuin vähän siellä täällä. -73 tai -74 tuolla Kalliossa ja nytte mä asun Alppilassa.

HS Mitenkäs sun koulunkäynti meni? Kerro jotain koulua ajoilta.

HH No se alko mennä vähän läskiks siinä vaiheessa, kun alko toi soittohomma. Oppikoulussa meni neljä luokkaa hyvin, niinku normaalisti. Sitte alko noi soittotjutut lyödä niin paljon päälle, että viides luokka kaks kertaa, kuudes luokka kaks kertaa, seittemäs luokka puoltoista kertaa ja sitte mä lähin pois sieltä. Se oli sellasta, että sitä tuli aina yöllä jostain keikalta ja sitte aamulla meni kouluun ja nukahti heti ekalla tunnilla. Pää vaan kopsahti pöytään. Eihän siitä sitte tullu mitään. Sitte siinä oli breikki ja sen jälkeen mä luin iltakoulussa tän kuului-

san ylioppilastutkinnon, vuonna 72.
HS No mitenkäs ne musiikkihomme-
lit lähti käyntiin? Koska aloi-
tit soittamisen?

HH Koskahan mä aloitin... sitä mä
en edes muista. Mutta harrastus-
han lähti siitä, kun me oltiin
jotain kymmenvuotiaita jatkii
-59 ja tuol oli Simonkadulla
semmonen levykauppa mihin me
mentiin aina kuuntelee noita
Elviksen levyjä. Kaikki Elvik-
sen Ep:t tuli sinne. Koko päivä
aina kuunneltiin ja ne myyjätki
ihmetteli, että mitä noi tollasii.
Ne nauro siinä, että kuunnelkaa
niitä nyt niin perkeleesti. Ja
niitä kuunneltii.

Ja soitto alko joskus -62
tai -63, kun tuli noi Shadowsit.
Siitä lähti se, että kitara pi-
tää saada. Niitä rakennettiin
kaikkia. Ostettiin semmosia mar-
kan mikrofoneja ja pantiin nii-
tä semmoseen vanhaan isoon Salo-
ra radioon. Kyllä sieltä jotain
kuulu.

Sitte soitettiin niitä Sha-
dowseja ja kaiken maailman rau-
talankaa. Sitte vähän kasvettiin
ja alko tulla kaikki Beatlesit
ja Stonesit ja silloin koko soit-
tohomma laajeni.

HS Miten sä liityit bändeihin? Mil-
loin alkoi tulla eri yhtyeitä?

HH No niitä tehtiin jo silloin kou-
lussa, kun me niitä kitaroita
rakenneltiin. Silloin oli monen-
laista kokoonpanoa ja monenlais-
ta musiikkia, etupäässä justii
Shadowseja ja jotain epätoivoi-
sia rockbiisejä. Joku yritti
laulaa, siitähän nyt ei mitään
tullu. Siinä sitte tuli kaiken-
laisia jätkeä ja bändejä ja sit-
te jouluna -64 tehtiin toi Top
Most yhtyeen runko. Siitä se läh-
ti sitte oikeen kunnolla.

HS Missä bändeissä olet ollu sen
jälkeen? Tähän päivään asti.

HH No Top Mostia kesti -68 syksyyn
saakka. Sitte se hajos lopulli-
sesti. Keväällähän siitä lähti
Gugi pois. Me oltiin ensin vii-
dellä miehellä, sit se levis ko-
konaan. Sen jälkeen mä menin -68
syksyllä Dannyn rundille Islan-
dersseihin. Siihen aikaan siinä
oli Hovi, Pekka Pöyry, Lupari ja
Mattson rummuissa. -68 talvi pyö-
rittiin ympäri Suomea kaiken maail-
man jutuissa aina Katri Helenasta
kykyjenetsintäkilpailuihin.

-69 keväällä tuli sitten se

Dannyn ihmeellinen Wild West
show. Sinne mentiin TopMost
triolla: Lupari, minä ja Kisu.
Ja kesä heitettiin sitä Dannyn
nyrkkeilyshowta.

-69 syksyllä koottiin sitte
Apollo. Siinä oli Vesala, Lupa-
ri, Saksala ja minä. Silloin tu-
li Zeppelinin eka LP, kaikki
diggas sitä ja sekos. Siinä saa-
tiin sitte yks LP:kin tehtyä
keväällä. Silloin soitettiin mo-
nissa konserteissa lämmittely-
bändinä, kaikkee Steppenwolfia
ja tommosta. Sitte Apollo hajos
-70 keikkojen vähyyteen ja -71
mä menin sotimaan.

-72 me tehtiin Frank Robso-
nin kanssa bändi Robson. Sillä
oli sitte kesällä jotain keikko-
ja ja -72 syksyllä kun ei ollu
mitään duunii niin mä menin Arto
Sotavallan bändiin. Siinä oli jo
silloin Eeki Mantere mukana ja
sitte mä pyörin -72 ja -73 sen
kanssa. Mielettäviä keikkamat-
koja nälkäpalkalla. -73 se homma
alko kuivuttamaan ja me alettiin
pistää ihan järjestelmällisesti
läskiks sitä hommaa. Siitä syntyi
sitte Hullujussi -73.

Ensimmäinen julkinen esiinty-
minen oli Gary Glitterin lämmit-
telybändinä kulttuuritalolla.
Siitä alkoi Hullujussi ja sehän
räjähti sitte -74, kun jengi se-
kosi siihen ihan täysin. -74 oli
kauheesti keikkoja ja -75 myös,
mut sitte se homma alkoputoo,
kun oli jo liikaa keikkoja. Lo-
pullisesti lysähti -76. Ensin
siitä lähti 2 jätkeä kävelemään,
niinku noin yhtäkkiä ja kun meil-
lä oli sovittu vielä kesä -76
keikkoja Hullujussi nimellä niin
sit me Mantereen kanssa päätet-
tiin, että kyllä me ne tehdään
jollain tavalla. Siihen tuli
sitte Julius Heikkilä ja Vando
Suvanto mukaan ja me räpisteli-
ttiin ne keikat vähän miten sat-
tu.

-76 syksyllä tuli HEC tour
ja siitä syntyi -77 kesällä HEC
bändi. -77 syksyllä sekin hajos.
Yhden LP:n HEC ehti tehdä. HEC-
in jälkeen mulla ei oikeen oo
ollukaan mitään bändikuvioita.
HS Miltä toi Hullujussi touhu tun-
tui silloin? Se menestys ja hu-
lina. Miten koit sen kaiken?
HH Ei sitä silloin mitään huo-
mannu tai sitä ei ehtiny kokee
millään tavalla. Silloin oli

”KATO KU ÄMMÄT HUUSI”

vain hirvee meno ja kiire päällä koko bändillä, että tehdään tehdään vaa... Se oli niin nastaa, kun oli suosittu. Eihän se siinä mielessä ollu niinku mitään uutta, koska silloin kun meillä oli se Top Most niin sehän oli silloin kanssa ykkösbändi Suomessa. Silloin oli just semmonen nuori jätkä, seittämäntoista, se oli eri juttu. Kato ku ämmät huusi ja kaikkimtoi julkisuus. Tossa Hullujussissahan se tuli vaan paljon korostetummin, kun siihen tuli kaikki levyt ja telkkarit ja tommoset.

HS Miltä Hullujussi tuntuu jos sitä muistelee tänään?

HH Ne olihan hyvät ne alkuaajat, kun kehiteltiin kaikkia juttuja koko ajan. Kun ei ollu mitään rajoituksia. Me päätettiin heti alunperin, ettei tässä oo mitään väliä mitä tässä tapahtuu. Oli mielettömän hyvä fiilis. Sitte se vaan paisu tollaseks ja -75 se koko homma alko kuituttamaan...

HS Miten ton HEC:in jälkeen, ootsä koskaan ajatellu mitään uutta bändiä?

HH Kyl mä oon koko ajan ajatellu. Tää on nyt tää radiohomma vienyt niin mielettömästi aikaa. Onhan niitä jotain keikkoja ollu, mutta ne on kaikki ollu jossain juhlissa, ei niillä oo mitään merkitystä ollu. Kyllä kumminkin on koko ajan ollu semmonen fiilinki, että jotain pitää tehdä.

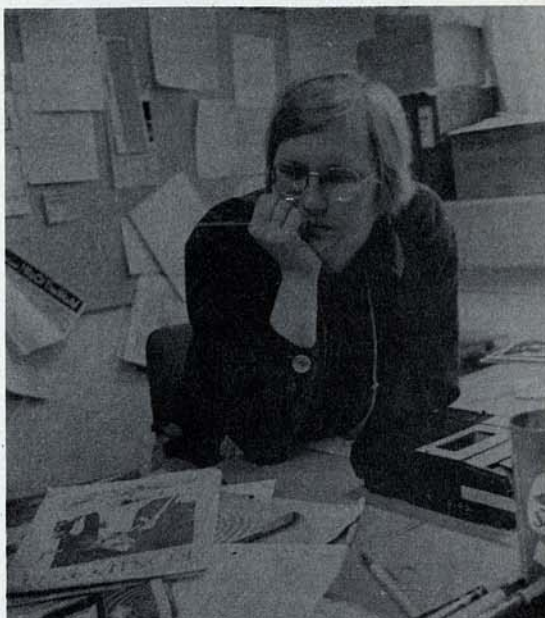
HS Onko uusi aalto milläänlailla innoittanut sinua uusiin soittopuuihin?

HH No en mä tiedä onko se niin innoittanut, koska enhän mä oikeen voi mitään uutta aaltoa alkaa tekemään jos mä alan jotain touhuamaan. Ennemmin sitä on innoissaan näiden uusaaltokundien puolesta, koska ite tietää tarkkaan miten paljon tää koko juttu on merkinnyt nyt kun se on tullut. Täähän on tavallaan toinen muusikkopolvi. Silloin 60 luvun alussa oli ensimmäinen ja nyt vasta on tullu täysin uudet jätkät mukaan.

L Mihin sä luulet, että koko tää Suomen musiikkikulttuuri olisi kehittynyt jos uutta aaltoa ei

olisi tullutkaan?

Se on vaikee sanoo... tuolla pyöris luultavasti noi mammutti-showt ja jokatoinen ukko vetäs rockabillyä.

L Onko punkista tullut instituutio? Mitä mieltä olet siitä, että sivistyneistö omii punkkia itselleen? Esim. punktohtori Saarisen kirja.

HH Se on ihan selvää, että tollasia tulee. Ne on vähän sellasia myöhäisherännäisiä. Ne on tajunut vasta nyt, että tää on se juttu. Ne kirjoittaa nyt siltä pohjalta mitä ne tuntee kun ne on lukeneita miehiä ja osaavat mukamas selittää ja panna asioita eri paikkoihin.

Ilmanmuutahan tällaisesta ilmiöstä tulee tavallaan instituutio, mutta eihän sitä tarvitse sellaisena käsittää. Eikä punkista voi oikeen niin sanoakaan.

L Ei ilmeisesti voida sanoa, että punk olisi suurta bisnestä.

HH Se ero on ihan täysin näiden, just Pellen ja kaikkien, asenteessa koko tähän ympärillä pyörivään juttuun. Ne on vaan, että eihän tässä mitään, me ei edes haluta mitään, ei tähdätä mihinkään sellasiin älyttömyyksiin. Onhan niillä hyvät keikkatulot. Kyllä ne saa jotain kor-

vausta, mutta en mä usko, että niillä on semmonen tavoite tai ... niillä niinku ei oo pyrkimykset ja näkemykset erilaisia niinkuin jollain tavallisella viihdealan ihmisellä.

HS Oletko tyytyväinen suomalaisen rockin tämänhetkiseen tilaan?

HH Oon... ja en. Nyt on just semmonen paha vaihe, kun tää niinsanottu punk alkaa vasta mennä tuolla syvissä riveissä läpi. Nyt alkaa tulla semmosia bändejä, mullekin tulee tänne nauhoja, että "van tuu rii voo ja vääääääää...!" Ne niinku elää, L että tää on se juttu. Mutta eihän sille mitään voi. Ja se on aika paljon kiinni tästä meidän HH yhdestä lehdestä, Suosikista. Se on ainoo mitä jengi lukee. Se on tosiasia, että ei ne mitään Soundia lue, se on niille liian raskasta. Suosikista otetaan kaikki ja nythän Suosikki alkaa ihan selvästi kääntymään uuden aallon puolelle. Niiden on pakko.

L Mimmnen noiden sulle lähetettyjen nauhojen yleistaso on ja tuleeko niitä yleensäkin paljon?

HH Kyllä niitä nyt tulee paljon. Tossa oli kuukausi sitte sellanen tauko, ettei tullu paljon mitään, mutta nyt niitä on täällä kauhea pino, pari kolmekymmentä.

L Onks ne kaikki uutta aaltoa?

HH Ei.

L Onks akustisia esityksiä paljon?

HH Ei. Niitä mä oon oikeastaan odottanut paljon enemmän. Nyt on tullu aika paljon tollasta melodista mitä nyt SIG ja nää heittää. Ne on vaan sanotuksiltaan aika kliseemäisiä. Samoin monet punkbiisit. Ja nyt kun noi, etupäässä Pelle, teki noita rakkausjuttuja, mielettömän hyviä sellaisia, niin nyt kaikki sitte tekee jotain vastaavaa. Ne on vaan-huonompia.

HS Ootsä joutunu hylkäämään paljon noita nauhoja?

HH Oon. Tossa on tommonen iso pino niitä. Ne on tosiaan niin huonoja, ettei niitä voi soittaa.

HS Mikä niissä yleensä on huonoa?

HH No joskus on sellasia, että ne huutaa vaan ööö ööö... ja pannaan mikki päälle. Ne tietää itekin, että ne on kamalia. Ja

ne voi olla teknisesti niin huonoja, ettei ole mitään järkeä soittaa niitä. Ja sitte toiset on vaan niin huonoja. Niissä ei oo järkeä mihinkään suuntaan. Niinku ylityypillisiä... se on niin vaikeeta sanoa se huonous. Aina ennen sanottiin, että kun soittaa huonosti niin musiikkikin on huonoa, mutta kyllä sieltä aina pitää yrittää etsiä jotain. Mutta sitte joissain ei vaan ole yhtään mitään, ei sille voi mitään.

Eikö toi rockradion lähetysaika ole huono? Eihän sitä oikeen ehdi kukaan kuunnella. Joo se on ihan mieletön aika. Vielä se ei ota niin paljon aikaa, kun tässä on vielä tämmösiä synnytysvaiheita, että sitä tekee ja tekee vaan innolla. Mutta jossain vaiheessa se tulee vielä eteen, että eihän tässä oo mitään järkeä, kun ei tätä kukaan kuuntele.

Siinä ei oo kuiteskaan paljon mahdollisuuksia. Siellä on sellasia ohjelmia mitkä ei muutu varmasti ikinä, niinku alueuutiset mitkä alkaa kakskyt yli viis ja sitte viralliset uutiset puolkuus. Niitä ei saa kukaan pois koskaan. Jossei Kekkonen tee jotain poikkeuslakia. Se on niin kova linja. Meillä on nyt ollu semmonen tarkotus, että saatat tää alkamaan puolneljä ja loppumaan sitte niihin alueuutisiin. Silloin siinä olis jotain järkeä. Mutta se on taas se, että siinä on vastassa tää musiikkiosasto ja klassisenmusiikin nää kaikki tai siis vakavampi ja hienempi musiikki. Ne on siinä rockradioon ympärillä. Kaks tuntii ennen rockradioa tulee jotain ihme sävellyksiä, sitte tulee rockradio ja sitte tulee taas näitä hienoja sävelmiä. Se on mieletön se vaihto näiden ohjelmien välillä. Niillä on just se kymmentä... viis - kakskyt yli viis siinä mitä ne ei anna pois millään, koska ne on kattonu, että se on niille niin hyvä kuuntelu-aika. Se on kyllä karhunpalvelus sille musiikille. Kun rockradio loppuu niin kaikki kääntää kanavaa ja yrittää etsiä jotain muuta. Se on niin mieletön aika, kaikki

tekee just jotain ruokaa tai tommosta eikä ne jaksakuunnella mitään hienoa.

Toinen mahdollinen aika rock-radiolla on kuudesta eteenpäin. Siellä tulee taas kaikki muut osat vastaan eikä ne anna omia aikojaan pois. Tässäkin paikassa oli hirveä raivaaminen, tässä oli kaiken maailman kouluradiot ja kaikki. Ainoo mahdollisuus näyttää kyllä olevan toi puol neljästä kaksyt yli viis. L Paljon sulla menee aikaa, kun sä väsäät ton maanantain ohjelman valmiiksi?

HH Kyllä siinä menee niin, että kun maanantaina on se ohjelma niin jo tiistaina on ohjelman selvittelyä ja tollasta. Koko tiistaipäivä menee siihen ja sitte meillä on tiistaina aina sellanen kokous, että mitä me tehdään seuraavalla viikolla. Ohjelman tekoon menee sitte keskiviikko, torstai, perjantai ja maanantai aamupäivä. Kahelta-
toista alkaa sitte studioaika ja silloin tehdään kaikki nauhat. Noi kasetitkin pitää ajaa kaikki normaalille nauhalle ja sitte voi koittaa jos sitä soundia sais vähän paranneltua. Onhan siinä kova duuni.

HS No miten toi rockradio on muuten onnistunut? Onko siinä pystynyt toteuttamaan niitä suunnitelmia mitä alunperin ehkä oli?

HH Joo on, mutta ei läheskään kaikkia. Sitä pitää kehittää koko ajan. Kun jokaisella on oma lähetyksensä niin se ohjelma muotoutuu aina sen tyyppin mukaan, joka sitä tekee. En mä ainakaan nää tota mun ohjelmaa-
ni vielä läheskään valmiina.

L Kuka on vaikuttavin artistipersona, noin henkilönä, jonka olet tavannut?

HH Kyllä toi oli toi Pekka Pöyry. Sen kanssa mä olin noissa Isländersseissa ja noissa. Se oli helvetin nasta jätkä. Se on vaan se nytte, kun se on kuollu niin tähän tulee tulee tämmönen, että kaikki löytää siitä hyvät puolet. Mutta se oli kyllä semmonen, että kenelläkään ei ollu siitä mitään pahaa sanottavaa.

HS Mitä pidät esimerkiksi sellaisista bändeistä kun PIL, Slits, Pop Group ja Delta Five?

HH Noita Slitsii ja Delta Fivee mä

en oo sillä tavalla tutkinutkaan, mutta toi Pop Group on ihmeen kova juttu, kääntää vähän musiikkikäsityksiä. Se PIL taas- siitä mä en oo niin varma, onhan siinä se Rotten, se on kova jätkä.

Tässä on se paha juttu, että ne pitäis nähdä jossain myös soittamassa. Pitäis päästä tonne Englantii kattoo. Silloin näkis monestakin bändistä mitä ne oikeen on. Meilläkin on radiossa vain kymmenen tuhatta markkaa matkabudjetti vuodeks. Kolmelle jätkälle. Jos meet kerran viikonloppuna Lontoon, se on kolmen tonnin keikka. Nyt sitä pitää yrittää vaan laivalla tonne Tukholmaan. Kyllä sitä pitäis ehdottomasti päästä koko ajan näkemään paikalla päälle bändejä. Ei se oo mitään jos sä saat tosta tommosen levyn ja alat kuunnella. Perspektiiviä.

Mitä sä pidät 50-luvun musiikista? Mä muistelisin, että silloin, kun sä tulit radioon, sä soittelit paljon 50-lukua. Onks sulla mennä into soittaa sitä, kun siitä on tullut muoti-ilmiö?

HH Joo. Kyllä se on mennä vähän ton muodin mukana, mutta aina mä oon 50-luvun musiikista pitänyt. Siellä on mielettömän kovia rockjätkiä. Nyt sieltä kaivetaan kaikki huoltoasemajätkät, jotka on joskus tehny jonkun demonauhan, laulamaan noille älyttömille kokoelmalevyille. Nää biisit on niin kullutettu, että ne on tavallaan kärsiny inflaation.

HS Minkä takia tosta 50-luvusta sun mielestäs sitte tuli niin suosittua täällä Suomessa?

HH Se on kyllä aika ihme juttu siinä mielessä, että se ei oo muualla maailmassa mennä nyt tolla tavalla läpi. Tietysti siinä on nää kaupalliset hommat mukana, kun jotkut vanhemmat jätkät, jotka on päässy mukaan bisnesmaailmaan, huomaa, että tää on kiva juttu- tää voi mennä läpi. Ja paljon vaikuttaa myös se, että meillä on yks ai-
noa nuorten lehti, Suosikki, mitä jengi lukee. Oltiin sitte sen linjasta mitä mieltä taha-
sa niin siinä mielessä se on huono juttu, että ei sais olla

tollasta monopolia. Se on ainoo lehti, mitä tollanen 9-12 jengi lukee. Se on niille raamattu, kaikki kaikessa, täällä on totuus. Se on vaikuttanu siihen paljon. L

Ja ehkä siinä on kuiteski vielä semmonen juttu, kun oli silloin viiskyt luvullakin ja piilevänä oikeastaan melkein koko ajan- tää Suomi- Ryssä asetelma. Tää kun on tällänen viimeinen rajapyykki niin täällä sitten pitää oikein näyttää Ameriikkaa. Mä muistan kun mä ite menin aina joskus 12-13 vuotiaana landelle ja oli ekat Leet ja koristossut päällä. Se oli komeeta mennä sitte fillarilla ja näyttää kaikille. Että ei se oo ihme jos se koko kulttuuri kolahtaa, se koko 50-luvun meininki. Se on niin komeeta.

Eikä sitä voi alkaa sillä tavalla, että tää pitää lopettaa, koska ei ne lopeta sitä. Se loppuu sitte aikanaan itsestään. Siinä on joku määrätty vaihe tosa 10-13, ettei mitään muuta. Jos niille joku selittää, että hei katokaas tätä niin ne sanoo joo on se hyvä, mut tää on tää.

HS Mistä sun mielestä johtuu televisiosion huono musiikkiohjelmien tarjontaa?

HH Se on se, kun siellä ei oo ketään sellasia ihmisiä, jotka tajuis näitä juttuja. Ei ne oo ollenkaan ottanu nuoria huomioon. Nythän Harma on siellä viransijaisena ja on tehny sitä Tuubia. Se nyt pelastaa edes jotain.

Seki menee telkkarissa usein siihen, että tehdään NUORILLE. "Mikä sinun on, mitä sinä harrastat..." ja joku bändi soittaa.

Nythän on jotain mainosteeveellä, mutta nekin on niin ihmeellisiä. HS Entä mistä luulisit ulkomaisten rockkonserttien vähyyden johtuvan?

HH Se johtuu toisaalta siitä, että ne on niin kalliita kaikki. Tää homma on Amerikassa paisunu niin suureks bisnekseks, se on ihan teollista toimintaa, liiketoimintaa.

Eikä täällä oosemmosta paikkaa. Esimerkiks Claptonin konsertti UKK-hallissa. Eihän siinä ollu mitään järkeä. Ei kukaan kuullu mitään. Kun nää paikat on niin pieniä ja jengii mahtuu vähän niin joudutaan pitämään niin korkeita lipun hintoja, ettei jengillä oo varaa käydä konserteissa. 60-70 mk on paljon. Joku Clapton on

ollut jo kauan pinnalla. Sitä käy katsomassa sen verran vanhempi jengi, että niillä on jo itelläänkin rahaa.

Mitä mieltä olet armeijasta Suomessa?

HH En mä tiedä... se on jotenkin niin koominen juttu. Mun mielestä sitä ei kyllä tarvis olla. En mä nää sillä oikeastaan mitään merkitystä. Kun mä olin armeijassa, niin ei mulle tullu silloin mitään ajatusta siviilipalveluksesta tai mitään. Oli se jännä pähdä sisäpuolelta se juttu. Noin kun sisäpuolelta näki sen laitoksen niin se oli ihan mieletön... se oli ihan älytön. Kaikki siellä sano, että tää on tyhmää. Sitse pyörii koko ajan. Kauheet budjetit. Nyt oli taas tää uus budjetti ihan mieletön, kaikki vain sen takia, että jos jotain tulee. Mutta jos joku sota tulee, niin eihän tällä oo mitään merkitystä.

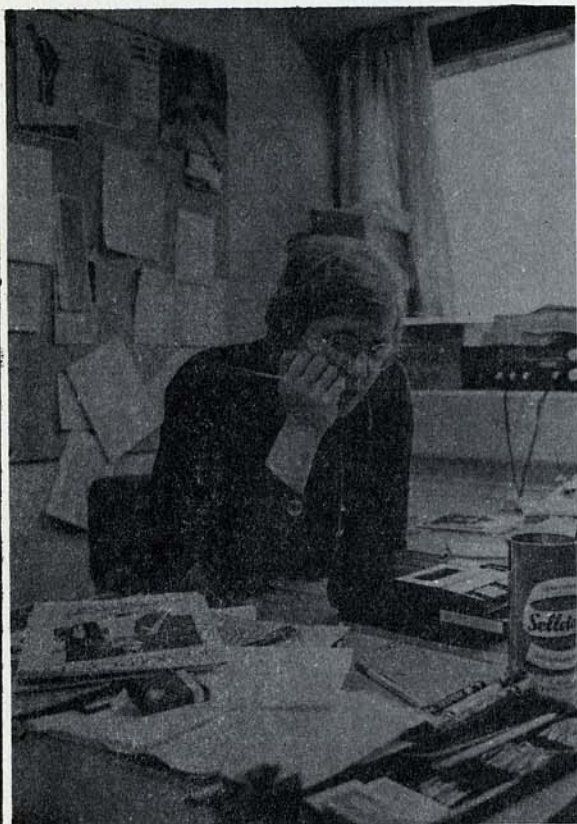
Mitä mieltä olet politiikasta?

HH Se on vähän sama juttu kun toi armeijakin. Mä oon aina suhtautunu siihen vähän epäluuloisesti. Jos mennään oikeen tonne missä asioista päätetään niin kyllä siellä tapahtuu niin pimeitä ja törkeitä touhuja, että sitä ei uskokaan. Ja sehän on ihan älytöntä, että politiikka vaikuttaa jopa työpaikansaantiin. Täällä talossa sen huomaa hyvin. Kaikki johtajat valitaan poliittisin perustein. Tässä tulee just se "sopiva vaam ei pätevä". Täällä oli just yks koominen juttu kun haettiin jotain päällikön paikkaa. Yks mies joka sitä ha ki, vaihto neljä kertaa saman päivän aikana puoluekirjaa. Mun mielestä se on vähän hiki sen näköistä, kun ihmisen nimen perässä lukee kom, kok, sd p...

Täähän on kova pala näille puolueille, kun nuorison piirissä vallitsee tää "ei me mitään äänestetä" henki. Ne on ite kaikki puolueet tyriny tän homman ja nyt ne yrittää jotain ihmeellistä järjestötoimintaa, millä ei oo mitään tekemistä tän päivän kanssa.

Nythän näyttää siltä, että oikeistopuolueet olisivat voimistumassa. Se voi olla siinä

"KAUPUNGILLE KÄVELEE"

mielessä huono juttu, että silloin joutuu ensimmäisenä tulinjalle kaikki taidejutut.

L Mikä on mielikirjallisuutesi? Mitä pidät Aku Ankasta?

HH No tietysti pitää tää pakollisen Vonnegut sanoa. Mä en oo kyllä viime aikoina lukuun paljon mitään... emmä tiä... no jotkut science fiction jutut.

Toi Aku Ankka... ei se kyllä mikään paha juttu oo. Emmä kyllä tiedä onks siinä mitään hyväkään- onks se mitenkään kasvattava. Tietysti jos sitä alkaa tutkia sen voi ottaa vähän miten tahansa. Sen voi käsittää imperiaalistisena pakkosyöttönä, riippuu vähän asenteesta. Kyllähän ne tekee vähän sillai, että eri maihin tulee erilainen versio kustakin lehdestä. Mutta se on niin läheinen juttu, kun sitä on lukuun pienestä saakka- ei siihen osaa oikein suhtautua sillai, että se olis jotain kauheeta.

HS Onko sulla polkupyörää?

HH O.

HS Autoa?

HH Ei o.

HS Onkos tullu ajeltua sillä polkupyörällä?

HH Tänä kesänä... ööö... ei yhtään. Mä en jaksanu korjata sitä, kun siitä meni kumi puhki.

HS Seuraatko urheilua?

HH Kyyllä joo... kaikenlaista. Emmä noista futiksista ja noista oikeen- ehkä sitte MM tasolla. Se on vähän vaikeeta tohon urheiluun suhtautuminen täältä käsin, koska toi urheilu vie meiltä aina lähetysajat. Kyllä siinäkin pitäis joku järki olla ihmisillä. Kun selostetaan kaiken maailman kisoja, Kittilän piirikilpailuissa joku heittää saavia ja sieltä tulee kahen tunnin lähetys...

HS Mielipiteitäsi luonnonsuojelusta.

HH Kyllä mä kannatan. Se on vaan sekin nyt niin älytöntä, kun ihmiset ei joko tajua tai ei halua tajuta niin tähän tulee semmonen epäilyttävä leimahihuleita tai jotain sellasta. Ihan julkisissa tiedotusvälineissäkin annetaan ihmeellisen kuva, niin, että ihmiset, joille se ei oo niin läheinen asia, esim. maalla, ihmettelee, että mitäs tässä nyt, täällähän me ollaan.

L Miten vietät vapaapäivän mieluiten?

HH Mä luen kaikkia maailman lehtiä, kaikkia mitä saa haalittua (Laamaa?). Ja nyt kun mulla on kolme kuukautta vanha tytär, niin siinä on sitä vapaapäivää. Ja yks on selälän maaginen käytäntö, että aina pitää mennä kaupungille kävelee- pitää ehdottomasti kävellä aseman läpi. Emmä tiä mistä se johtuu, siel on jotenkin jännää.

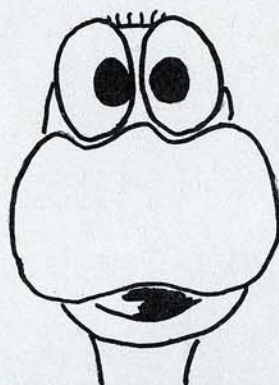
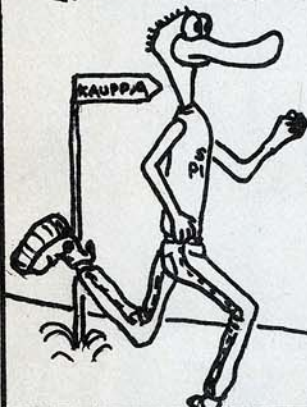
HEI
KAIKKI
POJAT JA
TYTÖT. MINÄ
OLEN LAAMA
ANKKA. NYT
ALKAA IHKA-
OMA SARJA-
KUVANI "LAA-
MA ANKKA
SEIKKAILEE"

LAAMA ANKKA SEIKKAILEE

LAAMA ANKKA ROCKTÄHTENÄ

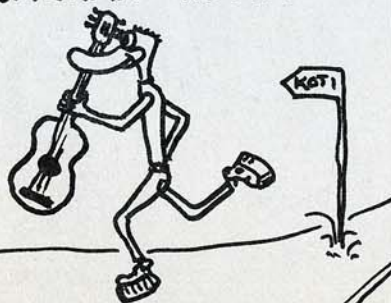
ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ LAAMA ANKKA
PÄÄTTÄÄ OSTAA
KITARAN JA
KIPaisee KAUPPAAN

PÄIVÄÄ.
OSTAISIN
KITARAN

LAAMA ANKKA RIENTÄÄ
JUOKSUJALKAA KOTIIN

KAKSI TUNTIA LAAMA ANKKA KÄHMII
KIELIÄ JA KUN OSAA MIELESTÄÄN
SOITAA TARPEEKSI HYVIN (=SAA
KITARASTA LÄHTEMÄÄN ERILAISIA
ÄÄNIÄ), HÄN ALKAA TEHDÄ OMIA
BIISEJÄ

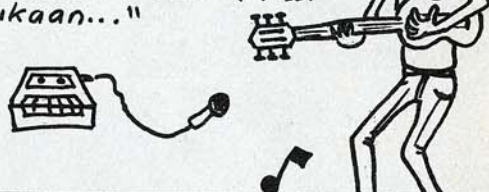

KUN ENSIMMÄINEN BIISI ON VALMIS
LAAMA ANKKA KAIVAA ESILLE VANHAN
MANKKANSÄ

HÄN ÄÄNITTÄÄ LAAMA NIMISEN
KAPPALEEN

"Kukaan ei tiedä miltä tuntuu olla
ilman Laamaa pelkkä
nolla.
Jos en discoilta ota
Laamaa mukaan,
ei mun kanssa tanssi
kukaan..."

SITTEEN LAAMA ANKKA LÄ-
HETTÄÄ VALMIIN ÄÄNITEEN
ROCKRADIOON

JA HOLLE HOLOPAINEN INNOSTUU JA
SOITTAA BIISIN RADIOSSA

VUOSISADAN
SENSAATIO!
ROCK'N ROLL

LAAMA ANKKA HYPPII RIEMUSTA,
KUN KUULLEE KAPPA LEENSA
RADIOSTA

JIPII!
JIPII!

MUTTA MYÖS LAAMA ANKAN
ISÄ RONALD ANKKA KUULEE
POIKANSÄ LAULUA RADIOSTA

ISÄ ANKKA HAJOT
KITARAN JA LAAMA
ANKAN HAAVEET
ROCKTÄHDEN
URASTA ROMAHTA-
TAVAT

JA MEIDÄN
POJASTA EI
MITÄÄN PUNK-
KARIA TULE

JA NIIN LAAMA
ANKKA ELI
SURULLISENA
ELÄMÄNSÄ LOPPUUN
ASTI

EIPÄS, EIPÄS, ME VAIN JUKSASIMME.
EI LAAMA ANKKA TIETENKÄÄN
MÖKÖTTÄMÄÄN ALKANUT VAAN...
LAAMA KOLMOSESSA SAAT TIETÄÄ
MITÄ LAAMA ANKALLE TAPAHTUU.
UUDET HURJAT SEIKKAILUT
ODOTTAVAT.

KAIKKI SIG:ISTÄ

VAIN
LAAMASSA

"KUN POJAT UHKAAS RÄJÄYTTÄÄ TEKOJÄRVEN"

SIG Raisiolla.
Vasemmalta:
Hepuli, Mara, Line,
Jussi, Inksu ja Kilppu.

SIG Finnvoxin studi-
olla. Keskellä auto-
kuski Asseri.

Operaatio "suuri SIG-haastattelu" käynnistyi, kun päätoimittaja Sburg (minä) soitti Marttialan Karille Turkuun. Kari tietää kaiken SIG:istä, koska hoitaa yhtyeen asioita ja tiesi nytenkin kertoa, että SIG oli parhaillaan Helsingissä Finnvoxin studiolla äänittelemässä materiaalia toista älppäriä varten.

Pikainen soitto Finnvoxille paljasti, että SIG oli juuri lähtenyt Studiolta, mutta tulisi seuraavana päivänä uudelleen. Pikainen soitto laivanpesijälle. Hälytin laivanpesijän valmiustilaan. Seuraavana päivänä laivanpesijä tuli meille ja lähdimme hänen itämaisella autollaan kaahaamaan renkaat, länsimaisten väkivaltaelokuvien tapaan, ulvoen kohti Finnvoxin studiota. Auton syöksyessä studion pihaan huomasin rakennuksen ovella ihmisiä, jotka tunnistin SIG-yhtyeen jäseniksi. Hyppäsin autosta ja tiedustelin olisiko heillä aikaa. Oli.

Menimme sisälle. Selitimme, että ha-

Hebuli Microvoxissa Hilse kakkosen aikoihin

luaissimme tehdä joskus haastattelun SIG:istä ja kyselimme olisiko se lainkaan mahdollista. Tämän jälkeen asiat luisuivat täysin hallinnastamme. Pojat heittivät studion dekkiin kasetin ja laittoivat äänityksen päälle. Ja meidän tarkoituksena kun oli vain sopia mahdollisen

haastattelun ajankohdasta. Aloittelevina ja taitamattomina toimittajina me tietenkin menimme hyvin hämilleen moisesta äkillisestä tapahtumien kulun muutoksesta. Ajatuksen juoksu lukkiutui täysin eikä kysymyksiä tullut millään mieleen. Inkinen sitten sanavalmiina opiskelijanuorukaisena otti ohjaket käsiinsä ja nauhalle saatiin kuin saatiinkin jotain haastattelun tapaista.

Ensin tarjoamme lukijoille pienen erittelyn SIG yhtyeen soittajista, jokaisen itsensä kertomana.

Matti "Inksu" Inkinen, laulu

Teen etupäässä bändin sävellykset ja lähes kokonaan sanoitukset. Mä oon semmoinen viaton nuori opiskelijanuorukainen.

Mä pidän musiikista, äidistä ja kissoista. Mun mielibändejä on... ööö ... mä tykkään hirmumonenlaisesta musiikista. Mä saatan tykätä Bay City Rollersin ensimmäisen LP:n amerikkalaispainoksesta, jossa ne laulaa S-A-T-U-R Saturday night ja sit mä voin tykätä King Crimsonista ja Brian Enosta ja Ramonesista eritoten ja vaikka mistä helvetistä. Ei niitä kannata luetella. Mä tykkään ihan laidasta laitaan. Kantri on aino, se on mulle kamalus. Koskaan mä en oo tykänny kantrista. 50-luvustakin mä oon tykänny perkeleesti ja tykkään vieläkin. Kaikesta muusta rokista mä tykkään paitsi kantrista.

Olen helvetisti vastaan kaikkia maailman armeijoita. Mä en ollenkaan välitä semmosista. Mä jopa tein yliopiston vessaan paskalla istuessani

uuden runon: "On ohi aika rauhanpolitiikan, kas pressaks USA:n tuli Riigan". Mä oon Turun yliopistossa. Musta tulee ala-asteen opettaja. Mä odotan kovasti koko maailmaa kattavaa luonnonsuojelullista reaktiota. Pidän Heimo Holopaisesta. Hän on tehnyt paljon hyvää suomalaiselle rokille.

Vasemmalta: Line, Kilppu, Inksu ja Mara

Rauno "Line" Linja-aho, Kitara

Aloitin soittaa kitaraa joskus pienänä poikana kotona, kun siskolla oli kitara, jota mä aina rämpäsin. Suurin esikuvani ja vaikuttajani on ollut, Tapio Rautavaara. Sitä mä aina soit-
telin pentuna.

Aikaisemmin olen soitellut lähinnä Rattlers-issa. Rattlers sytytti minut tavallaan soittamaan. Sitten kun Heppa lähti pois niin minä ihan itkin ja halusin päästä samaan bändiin.

Ari "Hebuli" Hemmilä,
basso

Innostuin basson soit-
tosta, kun kerran yksi kaveri, toi Virtasen Jussi, sanoi että Karhu (Raisio Kidsin basisti) myy basson. Sitten mä menin ostamaan bassoa. Kahensadan neljänkymppin Ekoa ja nyt mä oon täällä soittamassa. Korroosio on hyvä bändi.

"Asseri" Saarinen, autonkuskkaus

SIG:in auton rekkari on ÄPY-11. SIG:in pyhä auto, vihreä ohjus. Mielimusiikkiani on kaikki elektroninen, sähkönen musiikki, semmonen mietön. Brian Eno, Klaus Shultze, Kraftwerk, Allan Parson ym.

SIG:iin mä tutustuin, kun Kilpinen tuli kerran kysyy, että läheksmä kuskaa kamoja. Siitä tää homma sitte lähti pyörii.

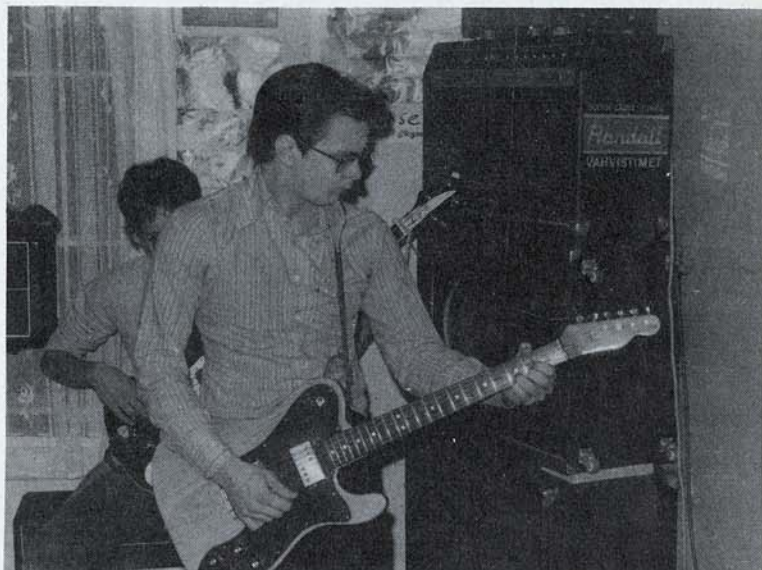
Juha "Jussi" Oksanen, kosketin-
soittimet

Mä pidän Procol Harumista, Spark-sista, Mannfred Manista... Olen täl-
länen ihan tavallinen maalaisjuntti. Olen Golf tehtaalla töissä, teen golf reikiä maahan...

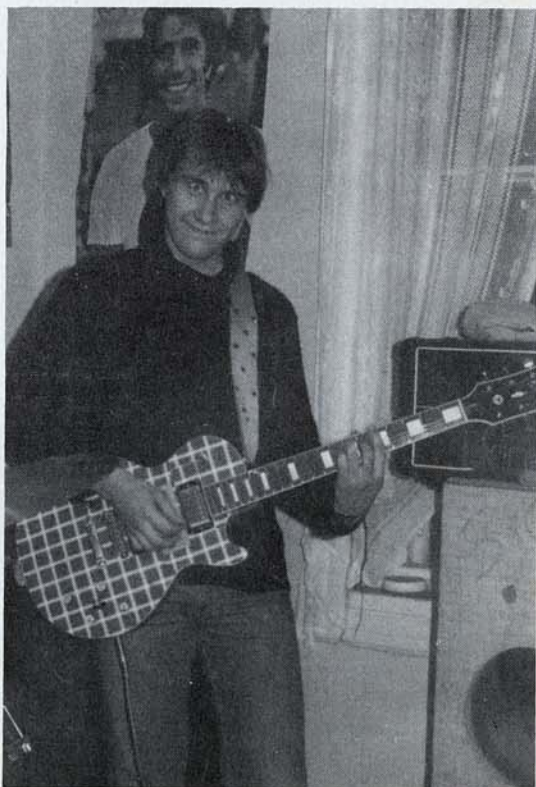
Matti "Mara" Ranta, rummut

Nimi on vielä tällä hetkellä Matti Ranta, mutta mä oon funtsinu jo pitkään sitä, että mä voisin muuttaa nimeni. Etunimeni varsinkin, koska

SIG

Yllä: Kilppu ja Hebuli (takana)
harjoituskämpällä
Alla: Line kämpällä

bändin keskuudessa on usein liikkunu semmosia huhuja, että nimi Mooses sopisi mulle paremmin. Mä voisin muuttaa nimeni vaikka Edwin Mooses Ranta. Inkinen: monet meidän tärkeimmistä päätöksistä on syntynyt sillai, että Mara on puhunut unissaan. Esimerkiksi monia sovituksellisia ideoita syntyi viime yönä. Me kuunneltiin mitä Mara puhui unissaan. Mara sovitti pari stemmaa ja Jussi kirjoitti ne nuotteille. Mara: totta. Mara jatkaa:

Asun Raisiossa, koska ei ole parempaa paikkaa keksitty. Kenkieni koko on tällä hetkellä neljäkaks kaanootti ja merkki Nokian burn out. Silmieni väri on yleensä punainen, jos ne ei oo punaiset niin sitte ne on siniset.

Kasvisravintolat ovat tavallaan ihan hyvä juttu jos tykkää syödä porkkanaa. Nimittäin minulla ei ole mitään intohimoa porkkanoihin.

Timo "Kilppu" Kilpinen, kitara

Suurin kitaristi vaikuttajani on ollut Albert Järvinen niin ja myös Ramones kitaristi. Mieliruokani on hernekeitto. Muut pojat kertoivat tässä vaiheessa, että Kilpinen oli puhunut edellisenä yönä unissaan: "Älkää pojat viittikö, älkää pojat viittikö". Kilpinen: En mä ollu ainoo, Hepuli puhui kanssa: "Älkää räjäyttäkö sitä". Hepuli: No kun pojat uhkas räjäyttää tekojärven.

SIG STORY

Vuonna -76 oli Raisiossa bändi nimeltään Raisio Kids. Siinä vaikutti mm. tämä SIG:in laulusolisti Inksu eli minä ja rumpali Mara, mutta aikanaan tämäkin bändi hajosi. Bändillä oli kuitenkin monia varsin ratkiriemukkaita biisejä, rutosti oli näitä ratkiriemukkaita rääväsuuisia rokkeja ja sitten kun bändi hajosi täytyi saada uus bändi. Sit me muistettiin semmonen urkuri kun Jussi Oksanen. Kilpinen me löydettiin Raision syrjäkyliltä. Kilpinen ei ollu koskaan ennen nähnyt kitaraa ennenkuin me annettiin kitara hänen käteensä. Hän alko soittaa, hän oli luonnon kyky. Rattlersista tuli sit Hepuli ja Line.

Oli meillä välillä semmonenkin basisti kun Karttusen Matti. Se oli se alkuperäinen basisti, mutta nyky-

ään hänen nimensä on Slap Carrol. Hän soittaa Buck Jonesin yhtyeessä. Tämä selittää nimen muutoksen. Matti ilmoitti, että hän tiettyjen rahallisten syiden takia vaihtaa yhtyettä.

SIG sai alkunsa joskus syksyllä -78. Tarkemmin syyskuussa ja marraskuussa alko olla jo selvää mikä SIG oikeen on. Me tapeltiin tosta nimestä helvetisti. Me ei keksitty ite nimeä ja me käskettiin yhen jatkän keksii. Sit se sano SIG. Jälkeenpäin me ollaan keksitty jopa merkityksiä tälle. Meitä naurattaa se ku ihmiset haluaa tietää mitä se tarkoittaa ja me ei tiedetä. Me ollaan hyvin yritetty auttaa ihmisiä.

Kesällä -79 Turussa oli Vartiovuoren mäellä semmonen rockkonsertti missä esiinty Kojoa ja Rattlersia ja muuta. Tällöin muutamia nykyisiä SIG:läisiä soitti vielä Rattlersissa No me menttiin Vartiovuorenmäelle katsoo. Rattlersit taputettiin uudeleen lavalle, mutta niillä ei ollu ku jotain kymmenen biisiä mitä ne osas siihen aikaan. No sit meni SIG soittamaan. Kilpinen oli jossain kesäökillä ja Inkinen soitti päinvittua kaikki kitara jutut. No me esiinnyttiin ja joku jopa piti.

Kokoonpano vakiintui -79 vuoden keväällä, kun Hepuli tuli bassoon. Niin ja Line tuli vielä syksymmällä. Mä olin silloin -79 siviilipalveluksessa Harjavallassa. Se sotki. Ja Jussilla oli ylioppilaskirjoitukset. Ne vähän vaikutti bändin toimintaan.

No sitte semmonen jätkä kun Marttialan Kari kiinnostu. Se on kirjoittanu kaikkii juttuja Soundii ja Hilseeseen SIG:istä. Siinä mielessä hän on ollut hyvin hyödyllinen tuttavuus ja on yhä edelleenkin. Nykyään hän hoitaa SIG-lehteä ja hänen muijansa SIG fan clubia. Toi Marttiala innostu meistä ja sano jaaha te ootte hyvä bändi ja sitte se kehu meitä niin paljon Hilseen pääpampulle, että me päästiin Hilselevylle.

Hilse LP:n biisit tehtiin 11.11. -79. Siihen käytettiin aikaa 8 tuntia ja siihen aikaan sisältyy syöminen, kamojen pakkaaminen, vessassa käynnit, kahvinjuonti Nurmikallion äidin luona ja kaikki. Neljä biisiä 8 tunnissa. Me oltiin aika tyytyväisiä siihen vauhtiin. Ramoneskin teki sentään ensimmäistä LP:tä 17 tuntia. Mä muistaisin, että se teki 17 tuntia.

Tää LP sai sitte meidän maineen nousemaan ylös kauhiaan kunniaan. Radiotoimittajat alko soittaa meitä.

Seuraavaks meistä kiinnostu Atte Blom ja se oli aika tärkeä.

Sitten puolessa välissä tammi-kuuta -80 alettiin tekeä "Tiinaa" sinkulle, mut siin oli tosiaan hankaluuksia. Gösta Sundqvistilla (tuottaja), Leevi and the Leavings-eista, oli tietty erilainen näkemys SIG:in soundeista, joka kuvastuneekin Tiina/ Viipuri pop singlellä. Sen tähden singlen teko kesti vähän kauan. Sen jälkeen päätettiin, että tästä lähtien SIG:in levyt tuottaa SIG ja Atte Blom, muut alkoot vaivautuko.

Nyt me ollaan tehty ensimmäinen oma LP. Levyn kappaleet on hyvin eri aikaväliltä, vanhimmat kappaleet on jostain vuodelta -74 ja uusimmat -80. Ne on aika erilaisia juttuja. LP:stä tuli hieman pop-pahtavampi kuin me odotettiin. On siellä joitain mokia, mutta me ollaan suhteellisen tyytyväisiä. Jotkut soundilliset ja jotkut väärinsoitannolliset kysymykset kairtaa mieltä. Nyt me aletaan tehdä toista LP:tä ja se ilmestyy ilmeisesti keväällä.

Nykyään monikansalliseen SIG-konserniin, SIG Music Laboratoosiin, eri SIG:iin kuitenkin kuin se Sveitsiläinen monikansallinen asekonserni, kuuluu edellämainittu soittajisto ja sen lisänä tämmönen kuljetuspäällikkö ja musiikillisen lopputoteutuksen suunnittelun ja ilmiäsun tarkkailija Asseri. Hän on meidän autokuskina ja on ihan täysvaltainen bändin jäsen. Sitte Määtäsän Seppo tekee meidän kaikki peltimerkit ja tarrat, joita Jah siunatkoon, niinkuin Soundissa luki. Seppo on Raisiolainen kolmekymppinen jätkä, joka on pyöriny aika kauan kaikissa Hot Rod hommissa. Se on aika kuuluisa maalari tällä alalla. Ihan pohjoismainen huippu. Sitte on vielä Leppäsen Tomi, joka teki LP:n kannen ja Tiina menee naimisiin singlen kannen. Leppäsen Tomi on ollu meidän kavereita pitkään. Sit on Marttala ja hänen muijansa. Ne kannattaa mainita. Että tässä on se SIG:in salattu sisäpiiri.

Haastattelun jälkeen pojat alkoivat valmistautua toisen LP:n kappaleiden hiomiseen ja purkittamiseen. Studion aulassa Inkinen vielä esitteli suurelle ja kuului-

salle Atte Blommille miten pienes-tä ujusta maalaistytöstä tehdään likaiseen musiikkibisnesmaailmaan suuri tähti. Me lähdimme naureskellen kotiin.

Seuraavana päivänä menimme jälleen pällistelemaan studiolle. Nyt olin ottanut kameran mukaan. Pojat hioivat juuri viimeisiä singlejä uusiin biiseihin, tosin lopullinen laulu puuttui vielä. Uusia biisejä ei voi muuta kuin ihailla. Jos olivat Matkalla maineeseen LP:n biisit hyviä niin, uskokaa taf alkää, nämä uudet ovat vieläkin parempia. Kaikki viulukone ym. kuviot ovat juuri sellaisia kuin niiden pitääkin. Ne antavat kappaleelle uutta ilmettä, luovat fiilistä ja toimivat muiden soittimien kanssa. Mones-tihan kaikki syntetisaattorijutut ovat ihan ufoja ja ne tuntuvat liian irrallisilta ja väkisin tehdyiltä. Jussi Oksanen on onnistunut tehtävässään mainiosti.

Kun biisejä oli tarpeeksi valmisteltu, otin muutamia valokuvia, jonka jälkeen pojat pakkautuivat vihreään ohjukseensa ja Asseri lähti kuljettamaan yhtyettä kohti tuntematonta - mainetta? Me lähdimme kotiin katsomaan TV:tä. Pelle Miljoona 1980 liveinä Tavastialla. HUH, Pellen lavameininki on, yhtään liioittelematta, parasta maailmassa. Ja SIG:in toiseksi parasta.

ilmoittelua

"ilmoittelua" on Laaman lukijoille tarkoitettu ilmoituspalsta, jossa voidaan maksutta ilmoitella aivan mitä tahansa. Siis jos haluat ostaa, vaihtaa, myydä tai olet kadottanut kissasi, haluaisit bändiin... ihan mitä mieleesi juolahtaakaan, lähetä ilmoitus Laamalehden osoitteeseen: LAAMA, PL 63 00421 HELSINKI 42.

RÖH!

NYT VOI LAAMAN
LUKIJAKIN SAA-
DA KOLME
PROPAGANDA -
THE SENSATIO-
LEHTÄÄ KYMPILLÄ;
VITOSELLA VAIN
KERRAN. VARMISTA
YHTEYS ELIITTIIN!
ÄYH! KÄTEEN TAI
OSOITTEeseen -
HOO VILENIUS
RUKKOILA
14700 HAUHO.

Sanovat huonoksi, mutta koe itse.
VETELEHTIÄ & BOOM. Sisältää tuttuun tapaan
vähän sivuja ja maksaa vielä riistohinnan
5mk. Jos siitä huolimatta haluat tulla huija-
tuksi, lähetä rahat os. Pertti Nyberg
Poutamöntie 13. A. 5. 00360 Helsinki 36 ja
lähetä sinulle uusimman numeroni ja jotain
kaupan päälle.

JAKAUS
RULES
OK

LÖTS LÖTS

JOS JONKINMOISTA SÖNKÖTYSTÄ

SKPL:n NOUSU JA TUHO

Viime numerossahan oli laaja katselmus "uudesta sensaatio puolueesta" SKPL:sta (= Suomen kansan punk liitto). Jutussa selviteltiin SKPL:n päämääriä ja pyrkimyksiä, jotka tähtäävät inhimillisempään elämään.

Nyt on kuitenkin niin, että todellisuudessa mitään uutta puoluetta ei ole vaan jutun tarkoituksena oli lähinnä herättää lukijoiden mielenkiinto uudesta mahdollisesta ihmisiä yhdistävästä tekijästä (puolue, järjestö...), joka vihdoin ymmärtäisi maailman mielettömyyden ja alkaisi tutkia elämäämme vähän toiselta kantilta, itsemme ja ympäristömme.

Jokin uusi liike, joka voisi perustua esim. luonnonsuojeluun, ei varmastikaan olisi turha. Länsi Saksassa toimiva uusi puolue, Vihreät, johon Suomen kansan punk liittoakin vertasimme, on pyrkimyksiltään hyvin lähellä sellaista suuntausta jota tarkoitamme. Nyt on kuitenkin niin, että Vihreätkin on tuollainen "tavallinen" puolue eikä se oikeinvaltaisaa, siinä soi kitarat, bassopysty (tai halua) taistelemaan tätä nykyistä maailmanmenoa vastaan. Vihreät kun kuuluu Länsi Saksan puoluejärjestelmään se joutuu pakostikin vähän myötäilemään kaikkea ympärillä pyörivää sontaa. Joku täysin irrallinen ja vapaamuotoinen liike olisi puoluetta huomattavasti paljon parempi.

Täysin sikavaletta SKPL juttu ei kuitenkaan ollut sillä silloin kun Sex Pistolsien Suomeen tulo estyi, me (SKPL) todellakin ryhdyimme tekemään laajaa kansalaisadressia, jossa vaadittiin työlupien myöntämistä yhteiselle.

Toivomme, vaikkei mitään yhteistä linjaa koskaan löytyisikään, että ihmiset alkaisivat jollainlailla yhteistuumin kapinoimaan maailman lukuisia epäkohtia vastaan ja yrittäisivät

luoda uusia parempia vaihtoehtoja elää. Meidän ei ole pakko alistua.

ROCKLAULUÄÄNTEN SYVIN OLEMUS

Tuli tässä kerran radioa kuunnellussa mieleen miten paljon rockissa merkitseekään lauluääni kokonaisvaikutelmaan. Onneton biisi voi tuntua hienolta jos laulajan ääni sven-gaa ja toisaalta kovakin biisi voi tuntua lällärikamalta jos laulajan ääni ei kulje muun musan mukana.

Hyvällä lauluäänellä on kuitenkin paljonsuurempi merkitys kuin surkealla. Surkea lauluääni ei välttämättä vielä pilaa mitään, mutta hyvä pelastaa jo paljon.

Hyvästä rocklauluäänestä on muutamia erinomaisia esimerkkejä. Ensimmäisenä tulee varmasti mieleen yksi suurimmista rockarisuosikeistani, CCR:n laulusolisti, John Fogerty. CCR:n rockinsoitto on jo sinällään hienosti yhteen ja musiiikki keino. Kun tuohon vielä lisätään John Fogertyn käsittämätön lauluääni, on yksi maailman parhaita rockbändejä valmiina.

Fogerty saa melkein biisin kuin biisin kuulostamaan jumalaiselta. Raaka kiehtova ääni, joka toistaa sävelmän ja sanat selkeästi ja joka tulee luonnollisesti ja kestää. Kuunnelkaa CCR:ää ja John Fogertyä.

Täysin vastaava ellei hivenen vaikuuttavampikin lauluääni löytyy Johnny Rottenilta (lue Sex Pistols juttu). Never Mind the Bollocks LP:n raidoilla Rottenin jokainen örähdys

ja rääkäisy on täynnä tunnetta ja sielua. Rottenin ääni on hyvin erikoinen. Sen luulee pettävän hetkellä millä hyvänsä, mutta se kestää. Se on vilpittön - Rottentia ei voi epäillä valehtelijaksi.

HUOM!

MICK
JAGGER
PITÄÄ
MUISTAA
MYÖS

John Lennonin voi myös huolettomasti laskea maailman parhaimpien rocklaulajien joukkoon. Jo varhaiset Beatles biisit osoittavat, että Lennonin ääni on hieno ja kaikki Lennonin Beatlesin jälkeä tekemätkin jutut varmistavat tätä olettamusta.

Lennonin ääni pursuaa rockin kapinallisuutta. Siinä soi (vieläkin) nuoren ihmisen elämän voima. Lennonin laulu sykkii elämää, hän saa aiheeseen kuin aiheeseen tunnelmaa ja fiilistä. Lennonia on kiiva ja helppo kuunnella.

Kaikki tähän asti käsitellyt ovat olleet jollain tavoin kapinallisia ja raakoja ääniä, mutta ääni voi olla myös vain kaunis ja mahtava. Tähän sarjaan (kuninkaana) kuuluu tietysti Elvis Presley. Hänen äänensä poikkeaa noista edellisistä täysin, mutta silti se on aivan niiden veroinen. Elviksen ääni on hieno ja jyrkeä. Hän pysyy (tai pystyi) laulamaan erinomaisesti vanhoja rockeja, mutta sai kauniit balladit myös soimaan järjestyttävällä upeasti. Joku My Boy on todella komea.

(KYLÄ ELVIKSEN ÄÄNESSÄ KAPINALLISUUTAKIN LÖYTYY. KUUNTELKAA NIITÄ VANHOJA ROCKEJA. MINÄ HUOM.)

Hienojaulkolaisia laulajia on varmasti monia muitakin, mutta koska täällä kotomaassakin on monia kiehtovia ääniä, on (laaman periaatteiden mukaisesti) käsiteltävä niitäkin.

Kotimaisista on ylivoimaisesti paras Pelle Miljoona. Pellen lauluääni on niin hieno, etten oikein löydä sanoja sen ylistämiseen. Jo Pellen eka älppäri antoi ymmärtää, että jotain on tulossa. Silloisiin yhteiskuntakriittisiin biiseihin Pellen ääni oli juuri sopiva. Ääni pursui rehellisyyttä ja inhoa maailman vääryyttä kohtaan. Se ei jättänyt kylmäksi, se kosketti.

Nyt kun Pellen biisien aiheet ovat muuttuneet, on lauluäänikin saanut uusia ulottuvuuksia ja vivahteita. Siitä on tullut pehmeä ja kaunis. Moottoritie on kuuma tarjoaa parasta kotimaista rocklaulantaa mitä olen milloinkaan kuullut. Esimerkiksi Hyvää yötä maailma on laulettu rehellisemmin kuin mikään aikaisemmin kuulemani biisi.

Pellen ääni innostaa myös helposti mukaan, tulee semmonen "nyt mentiin fiilis". Ääni on turvallinen ja ystävällinen. On vaikeata kuvitella, että Pelle ei ajattelisi niinkuin laulaa.

Hänen äänessään löytyy myös epätoivoa, tuskaa ja raivoa. Esim. Olen kaunis on niin vakuuttava, että tuntuu kuin Pelle olisi elänyt koko ikänsä nuoruutta ja kokenut sen ilot ja surut moneen ottee-

seen. Pellen ääni on rehellinen, se antaa voimaa.

Tumppi Varosen ääni on myös joskus tuntunut mailmanparhaalta rokettirolli ääneltä. Aina tuohon Tapan aikaa singleen asti Tumppi oli laulajana yksi suosikeistani. Nykyään ei Tumpilla kuitenkaan ole ollut montaakaan sellaista biisiä, jotka saisivat hänen äänensä kuulostamaan vanhalta kunnon Tumpilta. Tumpin ääni on makee.

Näistä suomalaisista punkbändeistä kannattaa mainita Ratsia ja Sensuuri. Ratsian Jyri Honkavaara kuuluu ehdottomasti kovimpiin kotimaisiin. Hänen ääntään diggaan. Se on semmonen nuoren uhkarohkean kapinallisen ääni, joka uhmaa ja tuntee tuskaa. Sensuurin Pepe Lempinen on samassa sarjassa kuin Tumppi Varonenkin eli "Suomen Ramonesit". Pepen nuorta uhmakasta ääntä ei varmasti ole arvostettu tarpeeksi.

Erikoisia ja mielenkiintoisia ääniä on myös esim. SIG:in Inksu Inkisellä, Juicella, Dave Lindholmilla, Yarilla ja Kari Peitsamolla.

Tuo Inksun ääni on aika erilainen. Kaikki eivät välttämättä pidä siitä, monet pitävät hyvin paljon. Se on viehkeä ja monesti myös dramaattinen.

Peitsamolla on tuollainen hyvin koskettava tavallisen pojankolttaisen ääni. Se innostaa. Daven ääni on hyvin erikoinen. Toisaalta Dave on niin pirun kova tekemään noita juttujaan, että hän saisi kaikki vakuuttuneeksi lauluillaan vaikei omaisikaan nykyistä ääntään. Parhaimmillaan se on noissa akustisissa jutuissa, joissa Dave kertoo tai kuvailee ²²

jotain. Niihin on helppo yhdistää itsensä. Vilpittömyys laulantaan parhaimmillaan saa kuulla Yarin äänensä. Tavallaan se on ihan tavallinen perusjunttiääni, mutta toisaalta se on hyvin kiinnostava, sellainen, jota jaksaa (ja viitsii) kuunnella. Juice ilmentää äänellään rentoa ja huoletonta olemustaan. Juicemaista kohellusta.

Kannattaa mainita myös Irwin Goodman. Hänen äänensä on hyvä. Nykyään siihen ei ehkä tule kiinnitettyä huomiota, mutta joissain Irwinin alkuaikojen biiseissä sen huomaa. M.A. Nummista ei saa myöskään unohtaa.

SOI LEVY SOI

Turun puolella on perustettu uusi levymerkki, SELECTA RECORDS. Homman takana on jo Hilse ajoilta tuttu ja nykyisin SIG:in managerina häärivä Kari Martiala. SELECTA on nyt julkaissut ensimmäisen tuotteen, "Vaahtopäät"-kokoelman, jolla esiintyy lähinnä Turun ympäristöstä kotoisin olevia bändejä mm. SIG, Streets, Wrum, Korroosio ja Fabrics. Levyllä on mukana muutamia melko mukavia juttuja, kuten Lola Egon "Kaupungin tyttö", SIG:in "Mosse" (kustomoitu Cadillac) ja oma suosikkini (koko toimituksen suursuosikki), Korroosion "Hei, hei, hei" (sarjassamme persoonallisia kappaleen nimiä). Kakkospuolella tulee kuitenkin tunne, että nyt on loppunut matsku kesken ja mukaan on näin otettu pari "täytebiisiä".

Kokonaisuudessaan "Vaahtopäät" kuitenkin puolustaa paikkaansa läpileikkauksena Turun seudun musiikkipotentialista. Ja on tämä hauskin.

LAAMA AGAINST SOUNDI

Helsingin Sanomien maamme johtavaksi nuorisomusiikkilehdeksi nimeämä Soundi on ilmeisesti peloissaan arvonimensä puolesta kieltäytyessään jatkuvasti julkaisemasta Laaman ilmoitusta "muut lehdet"-palstalla. Voisihan arvaamaton lukijakunta tutustua Laamaan ja havaita sen jopa Soundia paremmaksi.

Muuten sinne Pirkkalaan päin terveisiä, että jos Soundin sisältö ei parane, on se pian Suosikki-

akin huonompi. Niin että vähän ötyäkin sinne mainosten sekaan, pojat.

PS. Soundissa 12/80 oli näköjään vihdoinkin Laaman ilmoitus. Siis kolme kuukautta myöhässä ja vielä muuteltunakin. Voi poijaat.

LENNON

Joskus jotkut asiat tuntuvat tosi pahalta, niinkuin silloin kun kuulee John Lennonin kuolleen. Se teki pahaa.

Tuossahan ne olivatkin tämänkertaisen LÖTS LÖTS palstan jutut. Ensi numerossa lisää.

KANE RECORDS

KAUPPIASKATU 16

20100

TURKU 10

PUH. 912-24243

 MUSIC SHOP

varusmiespalsta 1

TOTMI JOS ET HALUA TÄTÄ

Taistelija edellytetään:

- aseiden ja taisteluvälineiden hyvää käyttötaitoa kaikissa taistelutilanteissa ja taistelukykyä säilyttämistä,
- kykyä hallita pelko ja taistelun järkytykset sekä halua jännittää fyysiset ja psyykkiset voimavarat saadun tehtävän täyttämiseksi,
- yhteistoimintahalua taistelutovereiden kanssa ja valmiutta toimia joukon osana.

ELI TAISTELIJALTA EDELLYTETÄÄN:

- murhaamisvälineiden hyvää käyttötaitoa kaikissa oloissa ja kykyä murhata ihmisiä keskeytymättömästi,
- kykyä jatkaa murhaamista pelkotiiloista huolimatta ja vaikka parasympaattinen ammuttaisiin silmien edessä riekaleiksi, veriseksi tohjoksi sekä
- halua suorittaa kieroutuneiden ja sadististen johtajien antamat järjettömät tehtävät vaikka mielenter-

veys olisi vaarassa ja uupumus ylipääsemätön, - halua murhata yhdessä muiden kanssa ja valmiutta liittyä joukkoon, jonka päämäärät ovat epäinhimillisiä ja raakoja.

Olen armeijassa, Suomen puolustusvoimissa, minä Harri Sburg, päätoimittaja, Laama, punk, mitä, mitä???

Alkaa vaikuttaa uhkaavasti siltä, että hyvin harvoilla tahoilla pystytään ymmärtämään armeijaanmenoni perussyt. Nythän tilanne on kuitenkin se, että tämä tällainen asetouhu on kokonaan tuomittavaa. Kaikenlainen aseidenkalistelu, oli syyt mitkä hyvänsä, on niin mieletöntä, että sitä vastaan on pyritävä taistelemaan millä keinoin tahansa. Tappaminen, se kaikki julmuus, raakuus ja järjettömyys, mikä sotaan liittyy (AJATELKAA sitä hävitystä, ihmisten tuhoa, kodittomuutta, surua, kipua, kärsimystä), romauttaa kaikki perusteet elämälle. Voiko siis olla mitään kamalampaa kuin sota, onko niin painavia syitä, että sodasta tulisi oikeutettu. No ei tietenkään ole.

Kuitenkin on monia, hyvin monia ihmisiä, jotka pitävät sotaa yhtenä ratkaisumahdollisuutena erilaisiin ongelmiin. Siksi meidän on jännitettävä kaikki voimamme taisteluksamme rauhan puolesta.

Minä olen tehnyt oman ratkaisuni. Menin armeijaan. Jos en olisi mennyt, en koskaan saisi mahdollisuutta nähdä tätä koneistoa sisäpuolelta.

Kunnioitan suuresti siviilipalvelukseen menijöitä ja heidän mielipiteitään armeijasta ja aseistariisunnasta. Olen heidän kanssaan samaa mieltä ja katsoisin kuuluvani samaan armeijan vastustajien joukkoon heidän kanssaan. Minä vain toimin erilailla. Päämäärät ovat kuitenkin samat.

Nythän näyttää siltä, että uuden aallon nuorison keskuuteen on kulovalkean tavoin levinnyt siviilipal-

Fuck the army

velukseenmenovillitys. Mielestäni tästä kuuluu kiitos ennenkaikkea Pelle Miljoonalle. Hän herätti monia ja sai nuoret ajattelemaan armeijan tarpeellisuutta. Nyt nuoret haluavat itsekin vastustaa armeijaa. Minä olen katsonut tehokkaimmaksi keinoksi armeijaan menon.

Tietysti olisin voinut mennä siviilipalvelukseen ja näinollen kunnistaa vähän tilastoja. Kaikki mahdolliset keinot on kuitenkin käytettävä hyväksi ja on toimittava ennenkaikkea siten, että tuottaa mahdollisimman paljon haittaa armeijalle. Eli jos olisin mennyt siviilipalvelukseen siitä olisi ollut armeijalle vähemmän haittaa kuin siitä, että menin armeijaan. Siviilipalvelusmiehenä armeijanvastustukseni olisi helposti saattanut jäädä pelkkään aseistakieltäytymiseen ja vaikkei se siihen olisi jäänytkaan, se olisi saattanut jäädä monien muiden, minua pätevempien, metelöitsijöiden, jotka ovat olleet siviilipalveluksessa (heitä on nykyään paljon), varjoon ja tätä kautta puhtini olisi voinut loppua.

Katsoisin, että meidän kaikkien yhteinen sodanvastainen taistelumme saa uusia näkökantoja jos riiveissämme on sekä siviilipalveluksen että armeijan suorittaneita. Puolellemme olisi saatava mahdollisimman erilaisen taustan ja ajatusmaailman omaavia ihmisiä.

Nyt kun Lintulehdessä on eräänlainen siviilipalvelusmiespalsta ja meillä tämä varusmiespalsta voidaan todeta, että omakustannuslehdet ovat ryhdistäytyneet mukavasti rauhanaatteen puolesta. Lintu kakkosessa (-80) oli ihan kelpo juttua siviilipalveluksesta. Jos kiinnostaa (toivottavasti) niin Linnun osoite on: LINTU BOX 41 55121 IMATRA 12. Ja hinta on 5mk. Ja lähettäkää te Lintusedät meille niitä lehtiänne sitä mukaa, 25 kun niitä ilmestyy niin me pysymme

ajan tasalla.

No niin, ehkä näiden alkuseremonioiden jälkeen voin käydä itse asiaa armeijan nykytilan tutkimiseksi ja omien kokemusteni ja havaintojeni selvittelyyn.

Alkuun on tietysti todettava, että tällainen täydellinen elinympäristön muutos saa ajatukset melkoisen sekaisin. Vielä tässä vaiheessa on hyvin vaikeata hahmottaa mitään selkeitä mietelmiä armeijasta. Hyvin monenlaisia ajatuksia pyörii päässä, mutta mistään ei oikein saa selkeätä kuvaa.

Ensi vaikutelmat ovat kuitenkin hyvin hyvin negatiiviset. Koko touhu tuntuu todella tajuttomalta. Tietysti olin jo etukäteen asennoitunut armeijaan hyvin vastahakoisesti ja olin aivan varma, etten tulisi viihtymään tässä firmassa. Nyt tämä homma on kuitenkin ylittännyt kaikki odotukset. Kaikki tuntuu niin mielettömältä ja lapselliselta.

Minä koen tämän aikamoiseksi vapaudenriistoksi. Ihminen kahli-taan täysin (ajatukset kielletään, toiminnot ohjataan ja mielipiteet tukahdutetaan) joidenkin mukamas viisaampien ja fiksumpien koulut-tajien alaisuuteen. Minkäänlaista henkistä purkautumis- tai pakotie-tä ei suoda. Monia kohtaan tämä on väärin. Tai siis kaikkia kohtaan, mutta monet eivät tätä kestä. Armeijassa kun ei huomioida lainkaan yksilöitä, ihmisen taustaa, hänen elinympäristöään ja -mahdollisuuk-siaan, vaan kaikkia kohdellaan sa-malla lailla, harmaana massana. Ei oteta huomioon, että joukossa on sellaisiakin joiden elämä on ollut hyvin pirstoutunutta tai vapaata tai siis yleensäkin huomattavasti erilaisempaa kuin tavallisen suoma-laisen perusnuoren. Esimerkiksi jossain tuolla Itä tai Pohjois-Suomessa todella syrjässä asuvan nuoren sopeutuminen ei varmaankaan ole samanlaista kuin kaupunkilais-nuoren.

Hyvin useat ovat jopa ajatelleet itsemurhaa armeijassa oloai-kanaan. Monet ovat ajatuksen to-teuttaneetkin. Julkiset tiedotus-välineet eivät kuitenkaan kerro näistä itsemurhatapauksista, koska itsemurhat armeijassa kuuluvat asi-oihin, joista ei anneta minkään-laista tietoa ulkopuolisille. Näi-tä salaisia asioita on valtavasti.

Itseasiassa se kuva, joka tavallissella kadummiehellä armeijasta on, on melkoisen vääristynyt.

Oma sopeutumisenikin oli melkoisen vaikeata, joskaan ei mitenkään ylipääsemätöntä. Suurimpana syynä tähän vaikeuteen näkisin kaikki nämä punktuhut. Ennenkuin mitään uutaa aaltoa oli, kaikki pinnalliset tavat olivat melko vallitsevia ja ihmisten välinen kanssakäyminen oli jotenkin vaivautunutta. Sitten yhtäkkiä tuli tarve elää vapaammin ja huolettomammin ja murtaa vanhoja käsitteitä ja raja-aitoja, jotka vaikeuttivat luonnollista esiintymistä ja käyttäytymistä. Kaikki nämä Elmut, Lepakot ja yleensäkin uuden aallon touhut ovat jotenkin niin välittömiä. Ei mitään byrokratiaa, ihmiset keskusteleivat suorasti ja asiat hoidetaan joustavasti eikä mitään ohjesääntöjä noudattaen. Minua tällainen rehti ja reilu meininki viehätti valtavasti ja ennen armeijaanmenoani ehdinkin jo tottua siihen muutaman vuoden aikana. Ja sitten armeijassa kaikki romahti. Juuri kun olin tottunut ajatukseen, että ihmiset voisivat sittenkin tulla keskenään mainiosti toimeen, kaikki kääntyy ympäri. Mitään ei saa ajatella, mitään ei saa tehdä oman mielensä mukaan- kaikki tehdään niinkuin ohjeissa sanotaan, oli se sitten kuinka hankalaa tai järjetöntä tahansa.

Tietysti tässä on tämä armeijan perus tar-koituksenkin mielet tömyys. "Me olemme tappajia, emmekä mitään pisulällä reitä", kuten eräs ali kersantti asian ilmaisi. "Hatut silmille ja tappa jailme kasvoille".

Se tarkoitus mikä armeijalla (ser puolustajien mukaan) on, saa hyvin koomisia piirteitä, kun sitä tarkas telee täältä sisäältä päin. Kaikki pääpam put puhuvat monesti itsensä tavallaan pussiin puolus tellessaan ja perustellessaan armeijan olemassaoloa tunteikautia esittämättä loppujenlopuksi mitään varsinaisia syitä. Kaikkein huvittavimpaan valoon armeija joutuu tittiin mistä musasta kukin pitää käytännön koulutuksen aikana. Yleensä yleisin puheenvuoro oli: "Kyllä

kaikki vain naureskelee koko pelileilylle.

Minulle kävi ilmeisesti siinä mielessä hieman huono tuuri, että lähes kaikki armeija "kaverini" osoittautuivat samaan muotiin valetuiksi "dis co-ameriikka-raha-auto-ste-reot-ihmisiksi". Ja tämä suuntaus on järisyttävän yleistä. Disco on useille puoli elämää. Sitä kuunnel laan ja siitä puhutaan. Myös 50-luku on melkoisessa suosiossa. Jälleen kerran osoittautui, että 50-luvun diggareita löytyy yli viisitoistavuotiais takin. Ja näille armeijan fiftareille tämä juttu on aika tärkeätä. Siihen (tai koko

jenkkikulttuuriin) uskotaan ja luotetaan ja sitä pidetään ainoana oikeana tapana elää.

Kyllä se vähän käy kuivuttamaan, kun mankassa soi viikosta toiseen Abbaa, Boney Ämmää ja Xanaduta. Ihmetyttää missä ovat kaikki hyvän rokin ystävät, kaikki hämyt ja punkkarit, ovatko he menneet siviilipalvelukseen. Mutta sehän olisikin hienoa.

Armeija-aikani alussa mietin kuumeisesti jotain teemaa Maukan "Vaatteet on mun aatteet" limbosta. Armeijaan se sopisi mainiosti. Mutta kun huomasin, että biisi on koko varuskunnan suosikki, luovuin masentuneena ajatuksesta. Tuntui tosi kornilta, kun harmaatmiehet lauloivat "Vaatteita" suosikki-iskelmänään.

Kaikkein koomisin musiikkihavaintoni oli se kun semmoiset seittemän-kaheksan vuotiaat pojanvekarat kävivät sotilaskodissa kuuntelemassa jukeboxia. Eppu Normaali, Maukka Perusjätkä ja Mätspoks raikasi.

Erittäin mielenkiintoista on myös seurata keskusteluja punkista. Toisaalta ne ovat naurettavia ja itkettäviä ja toisaalta taas aivan käsittämättömiä. Ensimmäisen kerran punkista tuli puhetta kun joku hankki mankan ja mie-tittiin mistä musasta kukin pitää

mä kuuntelen ihan kaikkea paitsi punkkia, sitä mä en oikein siedä." Joku Eppu Normaali, Maukka tai Hassisen Kone (suositut discobändit???) kyllä menetteli.

Aika järkyttävää oli myös kuunnella keskusteluja Lepakkoluolasta. Naureskellen kertoiltiin jotain hirveitä Suosikkisensaatiojuttuja siitä minkälaisia sekomuotipunkkareita Lepakko on tulvillaan ja kuinka siellä aina riehutaan. Kukaan ei ollut luonnollisestikaan käynyt koskaan talossa. Yksikin ehdotti, että koko roska pitäisi räjäyttää.

Aika yleinen huvittelumuoto on mennä maanantaina (jos on lomaa) Diggitteekkiin Tavastialle katsomaan hämyjä ja punkkareita, "kun siellä saa ainakin nauraa". Diggitteekkiin on eräänlainen disco (ikäraja 18v.), jossa kuitenkin soitellaan kaikenlaista musiikkia (vietävän hyvää). Monipuolinen musiikki on houkutelut paikalle myös hyvin erilaisia ihmisiä. Usein Diggitteekissä on kiivaa. Siellä pogoillaan.

Eniten petyin armeijakavereihini yhteishengessä. Alussa kaikki kirosi koko hoidon ja oltiin kaikki yhtä ja kapinoitiin järjestelmää vastaan, mutta kun jotkut alkoivatkin saada vähän käskyvaltaa niin kelkka kääntyi heti. Kaikki halusivatkin jatkaa perinteistä armeijajärjestystä.

Aseeton ja siviilipalvelus

Asevelvollinen, jota uskonnolliseen tai eettiseen vakaumukseen perustuvat vakavat omantunnonsyyt estävät suorittamasta asevelvollisuuttaan asevelvollisuuslaissa säädettyssä järjestyksessä, voi anomuksesta ja tutkijalautakunnan siitä antaman päätöksen perusteella saada suorittaa asevelvollisuutensa **aseettomana** puolustusvoimissa tai **siviilipalvelusmiehenä** Työvoimaministeriön määräämillä työmailla tai työpaikoilla. Aseettoman palvelusaika on 11 kk ja siviilipalvelusmiehen 12 kk. Ilmoitus aseettomana tai siviilipalvelukseen pyrkimisestä tehdään kutsuntatilaisuudessa tai muuna aikana sotilaspiirin esikunnassa. Ilmoittajalla on oltava mukanaan virkatodistus ja uskonnollisen yhdyskunnan antama tai muu luotettava kirjallinen todistus vakaumuksen todellisuudesta. Asevelvollisten tutkijalautakunta ratkaisee, voidaanko ilmoittaja määrätä hänen hakemaansa palvelukseen.

Tämäkö on oikeudenmukaisuutta???

ROCK ASEVELVOLLISUUTTA VASTAAN 27

Joe johdatti eloonjääneet pois miinakentältä loikkausten sarjalla ja selvitti aidan kuin mestariaturi konsanaan.

Sen lisäksi, että puolustusvoimat tarjoaa varusmiehille hyvää ja ravitsevaa ruokaa, on pyrkimyksenä totuttaa jokainen varusmies palvelusaikanaan hyvin, siisteihin ja rauhallisiin ruokailutapoihin.

Näin meille luvattiin, mutta todellisuus on aivan toisenlainen. Ensinnäkään ruoka ei ole hyvää. Totta on, että sitä on joskus paljon ja että se on joskus myös hyvää. Useimmiten ruoka on kuitenkin **PAHAA** ja sitä saa liian vähän.

Toiseksi ruoka ei ole ravitsevaa. Jos aamulla, jolloin nimenomaan pitäisi syödä monipuolisesti, syödään jotain vehnämuroja ja leivänpötkettyä ja juodaan pahaa kahvia, ei varmastikaan voida puhua terveellisestä ja ravitsevasta ruuasta.

Maininta ruokailutavoista on silkkaa valhetta. Meille annettiin korkealta ja viralliselta taholta tiedotus, että ruokalassa ei syödä vaan täytetään vatsa ruokaa ei saa pureksia, se on ahmittava parhaalla mahdollisella vauhdilla ja nielaistava sellaisenaan.

Puolustusvoimat eivät ilmeisesti tunne teoriaa, jonka mukaan olisi terveellisintä syödä myös välipaloja. Ideana ei tunnu olevan edes "harvoin mutta paljon" vaan lähinnä "harvoin ja vähän".

Kaikesta negatiivisuudestaan

huolimatta puolustusvoimien ruoka ei ole niin kamalaa kuin olen ehkä antanut ymmärtää. Kannattaa muistaa, että eri puolella maapalloamme miljoonat ihmiset kärsivät nälkää samalla kun me elintasoihimme nirsioilemme melkein ruuasta kuin ruuasta. Parantamisen varaa armeijan ruuassa ja varsinkin itse ruokailussa kuitenkin on.

Kaikkein pelottavimmalta täällä armeijassa tuntuu propaganda. Pahimmillaan propaganda on oppitunneilla, etenkin turvallisuuspolitiikan ja kansainvälisen liennytyksen oppitunneilla, joilla melkoisen etevästi saadaan armeija tutumaan tarpeellisuudesta. Oikein hätkähdytti kun juttelin yhden juipin kanssa näistä maanpuolustusasioista. Alkuun oltiin melkoisen pitkälle yhtä mieltä, mutta sitten kaveri yhtäkkiä pamautti, että täällä hän on vasta oppinut ymmärtämään armeijan tarpeellisuuden. Oli kuulemma ennen epäillyt vahvasti Suomen puolustusvoimien merkitystä mahdollisessa kriisitilanteessa, mutta nyt hänelle oli oppitunneilla selvinnyt armeijan tarkoitus ja hän alkoi luottaa ja suhtautua positiivisemmin puolustuvoimiin. Hän ei ole varmastikaan ainoa. Propaganda tekee tehtävänsä.

Nyt kun täällä on joutunut kohdakkain jos jonkinlaisten projektien kanssa, sitä on vasta pystynyt tajumaan ja hahmottamaan itselleen kuinka valtavia rahamääriä uppoaa tällaisen koneiston ylläpitämiseen. Ruokaa, vaatteita, energiaa, laitteita, ammuksia, aseita, palkkoja, korjauksia ym. ym.. kaikkiin kuluu rahaa, veronmaksajien rahaa, rahaa, joka voitaisiin käyttää paljon tarpeellisempiin ja hyödyllisempiin tarkoituksiin.

Joo, talvi tuli. Oikeastaan olen aika tyytyväinen siihen mitä kaikkea uutta olen armeijasta oppinut tänä aikana. Paljon tulen varmaan oppimaan loppuajana ja monet asiat selviävät sitten vuosien kuluessa. Tässä vaiheessa on vielä niin vaikeata kirjoittaa sujuvaa tekstiä

näistä asioista, mutta kun aikaa kuluu ja fiilikset selviävät niin ehkä varusmiespalstan tulevissa osissa voi saada aikaiseksi hieman selvempää ja luettavampaa tekstiä. Nyt tässä on semmonen hirveä vapaan ja villin elämän kaipuu. Olen usein noissa opetustilanteissamiettinyt itsekseni Pellen lausetta "ajatukset on muualla" Olen kaunis biisissä. Se jos jokin kuvaa fiiliksiäni armeijassa.

Kaikkein hienoin fiilis mitä täällä olen kokenut on se kun kerran jouduin yksin vartioimaan koko patterimme rynnäkkökivääreitä ja vartioon lähtiessäni piilotin pienen radion taskuun (se on semmonen alle satasen Hong Kongissa koottu Philips) ja sitten kuuntelin rockradioa hiljaa yksikseni korva radiossa kiinni ja sieltä soi Korroosion "Hei, hei, hei". Sympaattinen biisi, rakastettava sävel, ikimuistettava esitys ja laulajan vilpittön ääni. Silloin tuli sel-

**Mieti onko
parempaa tapaa seurata
sotaväen tapahtumia
kuin on LAAMA-lehden
säännöllinen lukeminen.
Ole itse ja anna tutuillekin
tilaisuus olla ajan tasalla.**

lanen hyvinolontunne. Minä pieni ihminen ja iso paha maailma.

Aika hullu tunne oli kanssa kerran, kun meillä oli suojelukou-
lutusta ja kävelimme suojaviitoin,
kaasunaamarein, saappain ja rukka-
sin varustettuna kuvitellulla
saastealueella. Tuli siinä eteen-
päin talsiessa mieleen, että ti-
lanne voisi olla jokapäiväisestä
arkielämästä tulevaisuudessa, kun
ilmansaastuminen on tehnyt norma-
alin elämän mahdolltomaksi. Tilanne
sopi myös ydinsotaan tai ydinon-
nettomuuteen. Olisiko se sitten
hauskaa?

KIRKOLLINEN OPETUS

Varusmiehille annettavan kirkollisen opetuksen aikana selvitetään kris-
tillisen elämäntutkimuksen ja siveysopin peruslinjoja, annetaan ainek-
sia elämäntutkimuksellisten ja elämäntaidollisten kysymysten ratkai-
suun sekä kasvatetaan varusmiehistä henkisesti kypsiä, vastuunalaisia
kansalaisia.

Varusmiesten kirkol-
linen opetus on sitä
samaa sontaa mitä kirk-
ko on jo pitkään jauha-
nut. Siviilirekisteri-
läisenä minun ei tosin
ollut pakko osallistua
kirkolliseen opetukseen,
mutta sen verran kävin
tunneilla, että opetuk-
sen laatu selvisi minul-
le. Ehkä tunneilla tosi-
aankin selvitettiin
kristillisen elämäntu-
tomuksen ja siveysopin
peruslinjoja, mutta kun
se siveysopin toittotta-
minen on kuuntelijalle
turhauttavaa ja kristil-
linen elämäntutkimus si-
tä mitä on.

Väite, että opetuk-
sessa annetaan aineksia
elämäntutkimuksellisten
ja elämäntaidollisten
kysymysten ratkaisuun on
naurettava. Kirkko on
niin vieraantunut todel-
lisesta elämästä, ettei
tuota väitettä kannata
sen enempää edes pohtia.
"Varusmiehistä kasvate-
taan henkisesti kypsiä
ja vastuunalaisia kansa-
laisia". Onko henkinen
kypsyys sitä, että ihmi-
nen nujerretaan ensin

täysin, riistetään kaikki oikeudet
ja vapaudet ja ajatusmaailma täyte-
tään jollain yhdentekevällä hölyn-
pölyllä? Kuinka monta varusmiestä
tunnette, jotka ovat vastuunalaisia
kansalaisia siinä mielessä missä
kirkonmiehet tarkoittavat? Armeijan
kirkollinen opetus ei ollut minulle
kaikessa naurettavuudessaan mikään
yllätys, mutta jokatapauksessa se
jälleen kerran vahvisti epäilyjäni
kirkon oppien järkevyydestä. Omi-
tuisinta on se, että kirkko on
yleensäkin liitetty armeijaan. Kak-
si sekopäälaitosta yhdessä.

Emmehän me mitään
armeijaa tarvitse.
Meillä on jo au-
rinko, tuuli, sade,
rockfestivaalit ja
laama. Nauttikaamme
siis elämästämme.

Harri Sburg

Kesäkuun 6. päivänä 1943 Terry täytti 18 vuotta. Lahjojen joukossa oli virallisen
näköinen kirje.

POSTILOKERO 63

POSTILOKERO 63 on Laamalehden yleisönosasto, jossa pyritään julkaisemaan mahdollisimman paljon erilaisia kannanottoja. Kaikenkarvaiset mielipiteet niin meidän lehdestämme kuin yleisestä maailman hälinästäkin ovat tervetulleita. Jokaisen numeron ansioitunein yleisönkirje palkitaan ruhtinaallisesti, mutta koska tähän numeroon varsinaisia yleisönkirjeitä ei ehtinyt, ei palkintojakaan jaella. Julkaisemme nyt muunlaisissa palautteissa olleita kommentteja lehdestämme. Lähettäkää kirjoitelmanne osoitteeseen: LAAMA, PL 63 00421 Helsinki 42.

röh, laama täällä MINÄ

Laama?
Minä suuri nero, ei mikään Pertti Ström, ostin lehtenne ihan oikealla rahalla.
olenko nähnyt Harri Sburg?
Äänestittekö TYHJÄÄ?
Perustaako LAAMA radioaseman?
RADIO-LAAMA?

hoo Vilenius
(Propagandan päätoimittaja)

Dear hoo

Lehdissä ja telkkarissa on ollut paljon kuvia Harrisburgista. Emme äänestäneet tyhjää. Äänestimme Laama Ankkaa, tulevaisuudentoivoa. Tietysti Laama perustaa radioaseman, oman TV-kanavan, lentoyhtiön ja musiikkifestivaalien (Laamarock) ohella.

Toimitus

Hei ihmiset

LAAMA on helvetin hyvä. Oli hyvä nähdä uusi kova lehti, kun on jo noi kaikki paskat alkanu ottaa päähän.

Nasky
(Törky-lehden päätoimittaja)

Löts LÖTS

...Laama koira?...
Dead Kennedys... Gang of 4...
Devo... klik... keskiolut R-kioskeihin... PLÄÄ PLÄÄ... life against jats... humppa siviilipalvelusta vastaan... ÄÄH mä olen vähän väsy nyt ja paleltaa ja mulkut kaivaa ojaa meidän tielle tai tohon pihaan ja täytyi kiertää monta kilsaa ennenkuin mä pääsin postille hakeen lokeron tyhjäksi (1 kirje, heh heh) ja Soundin mulkut oli raiskannu pahan kerran mun pikkuilmoituksen ja postissa ois Dead Kennedysin levy ja Gang of Four jne. ja vasta ens torstaina tulee työttömyyskorvaus. Hilipata hei, ihan naurattaa.

OUTO S

öh

LAAMA oli iloinen yllätys ja hyvä & selvä lehti.

terveisin M.J.
(Lintu-lehden päätoimittaja)

OMAKUSTANNELEHDET PAKOTTAVAT
TODELLISET RIKOLLISET ESIIN

Hyvä Laama

Lehtesi on hyvä, paksu ja halpa. Juttuja oli niin paljon, että vaikka niistä oli aika paljon tyyppillisiä, niin hyviäkin oli paljon.

VEB

Hyvä VEB

Vetelehtijä & Boom lehdeltä tuli meille varsin pitkä kirje, jossa esitettiin kritiikkiä (ihan aiheellista) lehtemme ykkösnumeroa kohtaan. Me julkaisimme kirjeestä tietenkin vain ne kohdat, jotka miellyttivät meitä. Eipä senpuoleen kyllä jokainen lukija voi itse löytää ne samat epäkohdat sieltä. Ne on juuri sellaisia ensikertalaisten harmittomia pikku mokia.

Toimitus

M O I

LAAMA-lehti on tosi kova. Pidin etenkin Lepakko-jutusta (en ole koskaan käynyt siellä) ja Sensuurin jutusta (mä diggaan Sensuuria, muun muassa). Yleiskuva oli selvä, maksanu varmaan hevetisti toi lehti. Tässä Roska 2/80 + Roska mainos. Lähetelkää samankokoinen mainos seuraavaan Roskaan.

t. Arto Kojo
Roska- magazine

moi

Mukavaa kuulla, että pidit lehdestämme. Kiitoksia Roskasta ja me yritetään lähettää sulle se Laama mainos.

Toimitus

M O I

Tässä tulee vähän myöhästyneenä teidän ainoa toivonne JAKAUS. Tää myöhästy six koska me ei löydetty postimerkkiä ja sit kun postari löytyi, hukkui teidän LAAMA. Mut nyt kaikki on OK. (Loppu hyvin kaikki hyvin). Kiitos Laamasta (me pidettiin siitä). Voisitteks te kirjottaa meille vähän Laama historiaa? (Me tehtäs juttu seuraavaan Jakkukseen). Sopiiko?

LAAMA RULES OK and
JAKAUS RULES OK

Kunnioittavasti
Kari Matti Romppanen
Tampereella 17.11.-80
klo 17.42.

Soppi

Toimitus

Jep, tällaista jutustelua oli nyt Postilokeroon kertynyt. Toivomme ensi numeroon huisin paljon kirjeitä. Ja muistakaa myös se "ilmoittelua" palsta.

Suurin osa saamastamme postista sisälsi muita omakustannelehtiä. Edellämäinittujen lisäksi saimme mm. sellaisia lehtiä kuin Aivopesu (Lahti), Hui hai (Imatra), Jobinpostia (Merikarvia), Jee (Helsinki) ja Pultti (Kouvola). Suurkiitokset kaikille niille, jotka lähettivät meille lehtensä (ja tietysti myös muille). Saa-tiinhan me viellä Valo-lehti Helsingistä. Nuo muut lehdet vaikuttaa seuraavasti: Propaganda (Hauho), Törky (Kuopio) (Törky on

kyllä jo lopettanut toimintansa), Outo S (Kuusankoski), Lintu (Imatra), Vetelehtijä & Boom (Helsinki) Roska (Imatra) ja Jakauss (Tampere).

Humoristisinta kirjekuori-kulttuuria edusti Propagandan kuori, joka sisälsi jos jonkinlaista roinaa (=propagandaa). Kuoren sisään oli vielä kirjailtu: "Hoi Laamat. Hoi karja." Omaperäistä.

K I R J O I T E L K A A

SEX PISTOLS ÄÄNESTYKSEN TULOKSET

Laamalehtihän järjesti viime kunnallisvaalien yhteydessä kuuluisan Sex Pistols äänestyksen. Suomen kansalaisilta kysyttiin onko Never Mind the Bollocks Here's the Sex Pistols LP levy tärkein asia heille tässä maailmankaikkeudessa.

100% suomalaisista äänesti "Jaa:ta". "Ei" ääniä ei ollut yhtään.

Kaikki, jotka jättivät äänestämättä tai eivät olleet äänestyskelpoisia, äänestivät automaattisesti "Jaa:ta", kuten myös hylätyt lipukkeet ja hyväksytyt.

Kiitämme kaikkia äänestykseen osallistuneita. Osallistumismaksut (5mk) voi lähettää näin jälkikäteen osoitteeseen:
LAAMA PL 63 00421 Helsinki 42.

32

SEXPISTOLS

by Harri Shurg

EMI. a&m.

GLEN MATLOCK JOHNNY ROTTEN STEVE JONES

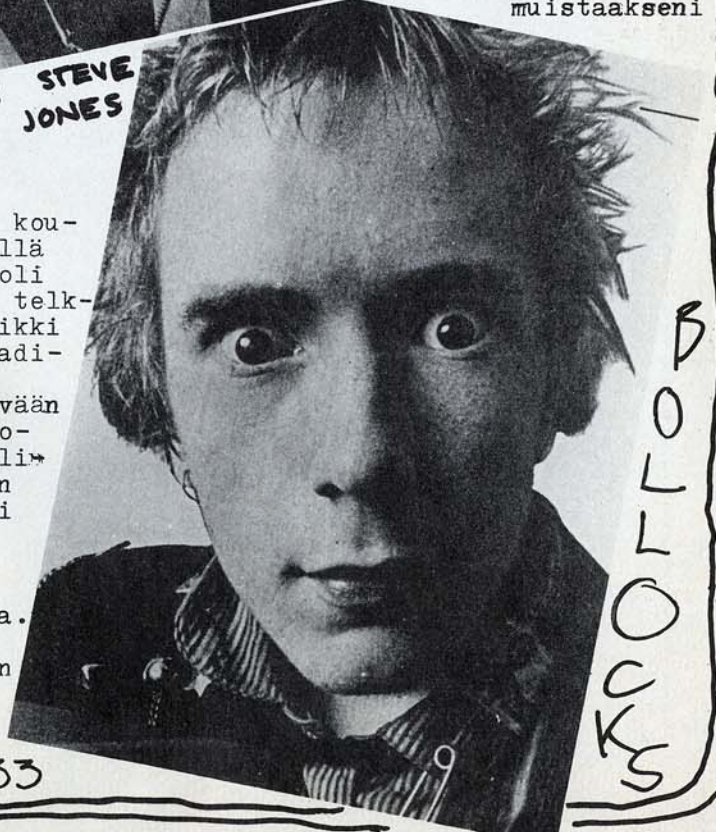
Värgin...

piteenvaihtoa oudon yhtyeen esityksestä. Riisitautaisen näköiset nuorukaiset olivat paiskoneet hurjaa rockia, josta puuttuivat kaikki silotellut soundit ja lälläripop ainekset. Kitarat vain rämisivät ja laulusolisti räähkyi mielipuolisesti.

Minulle tuli kuitenkin heti mieleen edellisen viikon Pop eilen tänään tai joku vastaava, missä muistaakseni

Kerran tullessani aamulla kouluun, jätkät jutteli käytävällä jostain ihme bändistä, joka oli edellisenä iltana esiintynyt telkkarissa. Yleensä seurasin kaikki rockmusiikki ohjelmat sekä radiosta että TV:stä, mutta olin pikkuhiljaa vaipunut niin syvään apatiatilaan kiiltopopin, muovicountryn, sontaheavyn ja ulinaprogen ansiosta, että aivan huomaamatta alkoi yhä useampi ohjelma jäädä seuraamatta. Radiosta kuultu musiikki 70-luvun puolivälin jälkeen oli todella kamalaa ja masentavaa.

Nyt kun en tiennyt mistä kaverit puhuivat, alkoi vähän harmittamaan tuo otteen herpaantuminen. Mielenkiinnolla kuitenkin kuuntelin mieli-

BLOKS

JOHNNY ROTTEN STEVE JONES SID VICIOUS PAUL COOK

Nymanin Jake oli vaahdonnut hurjasta rockbiisistä pari minuuttia, ja kun hän sen vihdoin soitti, oli biisi sitä samaa kamalaa huutoa ja soolosekoilua mitä jo lähes vihasin. Se taisi olla Aerosmithiä.

HOLIDAYS IN THE SUN

I DON'T WANNA HOLIDAY IN THE SUN
I WANNA GO TO THE NEW BELSEN
I WANNA SEE SOME HISTORY...

I DIDN'T ASK FOR SUNSHINE AND I GOT

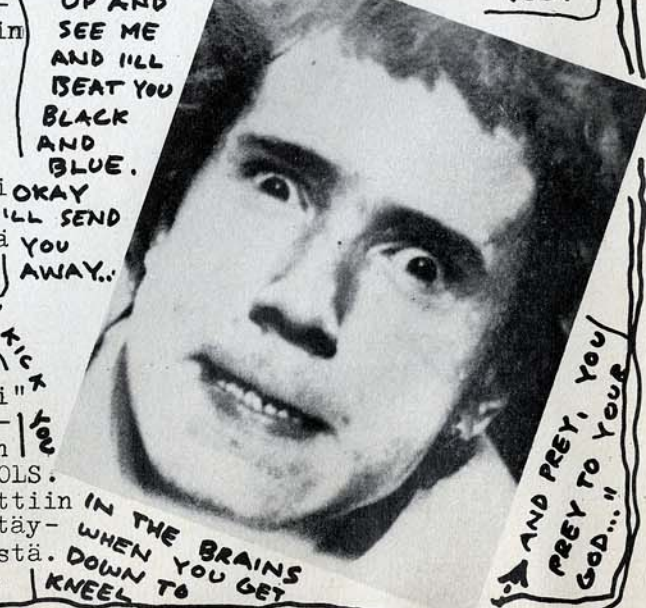
Vielä kun otin huomioon, että koulukaverini olivat melko pahanlaatuisia kaavoihinkangistuneita perusrockdiggareita, jotka tuskin olisivat minkään vallankumouksellisen rockin päälle ymmärtäneet, yhdistin nuo "riisitautiset" Aerosmithin kaltaisiin kamaluuksiin. Tuolloin kyllä varmaan muutkin kuin vain minun ystäväni olivat aikamoisia hysyttelijöitä, jotka elivät jokapäiväistä elämäänsä vanhojen tapojen ja kaavojen mukaan. Oikeita mummoja. Kaikenlainen epäilevä kapinointi oli aivan utopiaa.

Vaikka kavereideni jutut bändistä eivät minua mitenkään vakuuttaneetkaan, jäi bändin nimi silti alitajuntaan. Tai en minä mitään nimeä tarkasti muistanut, joku pistooli juttu jäi vain mieleen. Pikkuhiljaa tai aika nopeastikin alkoi "pistooli" bändi saada yhä enemmän tilaajatuksissani. Lehtiin tuli kovaan tahtiin uusia juttuja kohubändistä SEX PISTOLS. ista. Musiikista niissä tuskin puhuttiin mitään, kerrottiin vain bändin käyttäytymisestä, skandaaleista ja ulkonäöstä.

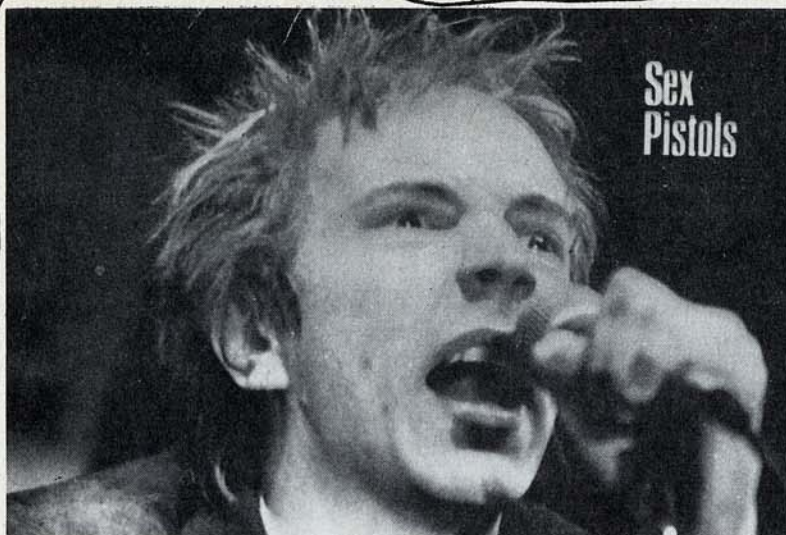
Anarchy in the UK oli jo kuulemma ilmestynyt ja kun. God save the Queen ilmestyi Suomessa, syöksyin elämänsä halua täynnä kauppaan ostamaan levyä. Kotimatalla ajatukset bändin vaiheista pyörivät päässäni, mutta musiikista olin vieläkin täysin ulkona. En ollut koskaan aikaisemmin kuullut Sex Pistols musiikkia, kun kotona valtava odottava ja toivova fiilislataus päällä asettelin God save the Queeniä levariini soimaan. En yleensä soita levyjä erityisen kovaa, mutta nyt väänsin kuin vaisto maisesti volumen jo valmiiksi vähän suuremmalle. Pelkäsin kuollakseni pitkiä tylsiä introja tai masentavaa progerockia.

NO THREE FEELINGS

"YOU NEVER REALISE I TAKE THE
YOU COME UP AND SEE ME
AND I'LL BEAT YOU
BLACK AND BLUE.
OKAY I'LL SEND YOU AWAY."

KICK TO THE BRAINS
WHEN YOU GET DOWN TO KNEEL TO
AND PREY, YOU PREY TO YOUR GOD..."

Sex
Pistols

Noina päivinä ja viikkoina elämäkatso-
mukseni koki melko pe-
rusteellisia muutoksia.
Tyhjänpäiväinen "rait-
sikka oon"-elämä sai
väistyä. Elämän perus-
tarkoituksena ei enää
ollutkaan syödä aamulla
puuroa, mennä kouluun,
tulla koulusta, tehdä
läksyt, katsella TV:tä,
pestä hampaat ja mennä
nukkumaan. Pelle Miljo-
onan Olen työtön/ Mä vain
pogoon löi viimeisen si-
netin ikuisen luotta-
mukseeni punkrockia koh-
taan. **LIAR**

Kun levy räjähti soimaan, se my-
kisti minut täysin. Valtava rock'n
rolljytisi kaiuttimista, pitelin
levypussia käsissäni ja melkein ilon
kyyneleet silmissä hämmästelini soit-
toa. Upea, karmivan täydellinen rock
runnoi ajatusmaailmaani. Viulut, en-
kelikuorot, puhaltimet... kaikki
puuttuivat, oli vain rockia, oli
mahtava bassonjytinä, oli jumalaista
rumpujen hakkausta, oli nopeat säri-
sevat kitarasoundit ja oli laulu.

Oli laulu, joka ei ol-
lut vain laulua, se oli
epätoivoa, tuskaa, huu-
toa, se oli pelottavan
kaunista. Laulusolisti
ei laulanut, hän eli
biisin, hän eli sen tun-
teillaan, ää-
nellään, sy-
dämmellään ja
koko ruumiil-
laan. Musiik-
ki oli niin
täydellistä,
ensimmäisestä
rummun iskus-
ta viimeiseen
örahdykseen,
etten ollut
koskaan aikai-
semmin kokenut
mitään sellais-
ta, en koskaan
sen jälkeen-
kään ja tuskin
tulen koskaan
kokemaankaan.
Se oli koko
maailmankaik-
keuden täydel-
lisyyden hui-
pentuma.

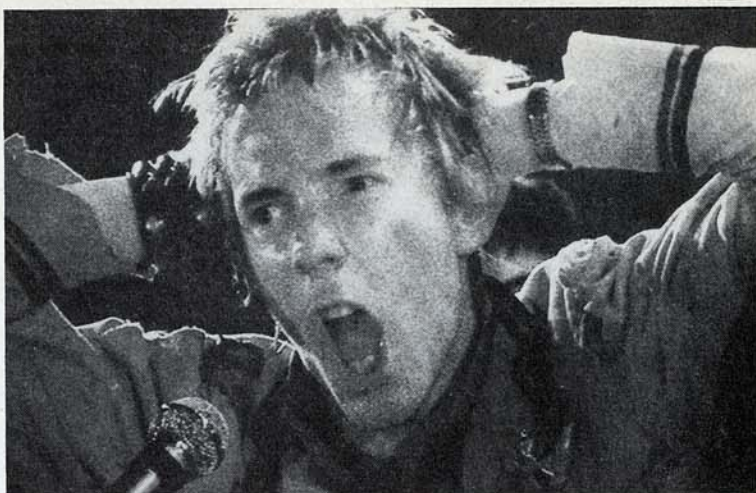
"I THANK YOU'RE FUNNY YOU'RE FUNNY
HA HA
I DON'T NEED IT DON'T NEED YOUR BLAH BLAH
SHOULD'VE REALISED I KNOW WHAT YOU ARE...
YOU'RE A LIAR"

Maanjärityksen lailla vyöryi ja
murskasi Never mind the Bollocks
kaikki vanhat raja-aidat ja ennako-
luulot alleen. LP on niin käsittä-
mättömän täydellinen, ettei minun
suppea sanavarastoni yksinkertaises-
ti riitä sen kehumiseen. Jokaista
(aivan jokaista) kappaletta,
kutakin vuorollaan, tekisi mie-
li kehua rockhistorian kovim-
maksi biisiksi. Joka ainoa se-
kunti missä tahansa kappaleessa,
missä kohdassa tahansa, on
100% rock'n rollia, raivoa ja
tunnetta.

STEVE
JONES
Live

Ja kukin soitin ja laulu erikseen ovat sietämättömän ihailtavaa rock'n rollin soittoa. Kuunnelkaapa levyä joskus niin, että keskityt- te kuuntelemaan vain yhtä instrumenttiä kerrallaan koko LP:n läpi. Paul Cookin rummutusta, Steve Jonesin kitarointia, Sid Viciousin bassoa ja Johnny Rottenin laulua. Ne muodostavat yhdessä vankkumattoman kokonaisuuden, mutta ne toimivat erikseen kuunneltuinakin. Mikään instrumentti ei eksy kokonaissoundista, mutta niissä on kussakin omia hienoja ideoita. Jokainen osanen pursuaa sielua ja fiilistä.

GOD SAVE THE QUEEN
GOD SAVE THE QUEEN
THE FASCIST REGIME
THEY MADE YOU A MORON
A POTENTIAL H-BOMB...

GOD
SAVE
LAAMA

OH LORD GOD HAVE MERCY, ALL CRIMES ARE PAID...
WE'RE THE FUTURE
YOU'RE THE FUTURE..."

S E X P I S T O L S

S U O M E E N !!!

Kaivan taskustani ryppyisiä kympin seteleitä ja asettelen ne tiskille. Saan tilalle pienen karrun lappusen, jossa lukee: Työväentalo 18.1. 1978 SEX PISTOLS. Taitan lipun huolellisesti ja lähdän tyytyväisenä kotiin.

On 3.1. Heurään. Unisena selailen Hesaria vielä ennen kouluunlähtöä. Silmiini osuu otsikko "Parasta lapsille?" Hätkähän unenpöpperöstäni ja luen pikaisesti jutun läpi. Raija Forström kirjoittaa järkyttävän kamalasti Sex Pistolseista ja vaatii, että yhtyeen Suomeen pääsy estettäisiin. Alun hymyn virnistys vaihtuu epätoivon tuhinaksi:

"Miten joku voi kirjoittaa tuollaista?" Järkyttyneenä lähdän kouluun. Matkalla tulen kuitenkin siihen tulokseen, etteivät tuollaiset naurettavat kirjoitukset mitään vaikuta ja koulussa yleinen mielipide on sama.

Mutta kirjoittelu ei jääkään tuohon lapsukseen vaan Hesarissa lisätään löylyä kiukaalle. Sex Pistolseista tehdään kamalia väkivaltaisia fasisteja, jotka yllyttävät nuoria rikollisuuteen.

Poliittiset järjestöt saadaan myös Pistolsien vastaiseen rintamaan. Asiat alkavat vyöryä ja epätoivo hiipiä minunkin ajatuksiini. Ja sitten iltatuutis lähetyksessä rävähtää Pretty Vacant soimaan. Heimo Tauriainen ilmoittaa, että sisäasiainministeriön päättänyt hylätä Sex Pistolsien työluvat.

Epätoivoisena kelaan pari minuuttia juttuja ja totean itsekseni Pistols sodan nyt vasta alkavan. Adressit ja mielenosoitukset vilahtavat ajatuksisani. Oikeastaan tapahtumat ajautuivat mielenkiintoiseen vaiheeseen. Nyt kalkkiaivot saivat kuulla ja pitkään. (Saivatko he kuulla tarpeeksi pitkään)...

Kaivan taskustani ryppyisen konserttilipun ja asetan sen tiskille. Saan tilalle muutaman kympin, jotka sullon välinpitämättömästi taskuuni

Pari nuorta ruotsin kieltä puhuvaa tyttöä seuraa tapahtumia ja toinen mainitsee toiselle jotain minusta. Huonolla ruotsinkielen ymmärtämykselläni tajuan keskustelun siirtyvän Pistolseihin ja konsertin peruuttamiseen. Tytöt vakuuttelevat toisilleen yhteen ääneen kuinka hyvä oli, että konsertti saatiin peruutettua. Katsahdan tyttöihin, hymähdän jotain itsekseen ja painelen ovesta ulos räntäsateeseen.

PROBLEMS

"I'M USING MY FEET FOR HUMAN MACHINE
YOU WON'T FIND ME LIVING FOR THE
SCREEN..."

Pistooleja mietteläänä. Vasemmalla vakavana Johnny Rotten (alkoiko Johnny jo aavistaa mihin suuntaan asiat tulisivat kehittymään???). Keskellä Pistols manageri Malcom McLaren. Hänen rahahimonsa ja liikemiesmäisyysensä tuhosi Pistolsit. Yhtyeen loppu-aikoina Rottenin ja McLarenin välit olivat melkoisen kireät. Oikealla kitaristi Steve Jones.

JÄÄHYVÄISET ROTTEN ROLLILLE

Viikon päästä konsertin peruuttamisesta luin Hesarista, että Sex Pistols oli hajonnut. Jos olisin muutama kuukausi aikaisemmin aja-

SEVENTEEN

"YOU'RE ONLY TWENTY NINE
GOTTA LOT TO LEARN
BUT WHEN YOUR MUMMY DIES
SHE WILL NOT RETURN..."

tellutkin tuollaista, se olisi ollut hirveätä. Nyt se oli ilouutinen. Olin riemuissani Johnny Rottenin puolesta. Hän oli aloittanut kapinansa vastustamalla vääristynyttä musiikkibiisnестä ja sen liiallista kaupallistumista. Nyt Sex Pistols oli ajautumassa managerien ja levy-pomojen riepoteltavaksi, mutta Rotten pelasti maailman hienoimman yhtyeen tuolta alentavalta kohtalolta. Rottenin ero (=yhtyeen hajoaminen) merkitsi sitä, että Sex Pistols säilyy rockhistoriassa bändinä, joka viimeiseen asti jaksoi taistella vääryyttä vastaan.

Koulussa sain muutavien päivien kuluttua kuulla shokkiuutisen: Sid

Vicious oli kuollut tehnyt tavallaan itsemurhan. Ei se kuitenkaan enää mikään järkytys ollut. Se oli kuin vertauskuvana sille mikä olisi Pistolsinkin kohtalo ollut jos se olisi vielä väkisin jatkanut.

ANARCHY IN THE UK

IS THIS THE M.P.L.A.
OR IS THIS THE U.D.A.
OR IS THIS THE I.R.A.
I THOUGHT IT WAS
THE UK.
OR JUST ANOTHER
COUNTRY..."

Sid Vicious eli niin kuin jotkut ääliöt olettivat punkkareitten elävän. Häneltä luisui ote omaan elämäänsä. Imagon näyttelystä tuli hänen elämänsä ja otteen menettäminen todellisuudesta tiesi kuolemaa. Sid on kaikille nuorille ihmisille varoittavana esimerkkinä. Hän ei varmasti itsekään halunnut kuolemaa.

SUBMISSION

"UNDER THE SEA... UNDER THE WATER..."

PRETTY VACANT

"I DON'T BELIEVE ILLUSIONS
'COS TOO MUCH IS REAL
SO STOP YOUR CHEAP COMMENT
'COS WE KNOW WHAT WE FEEL..."

SEXPISTOLS

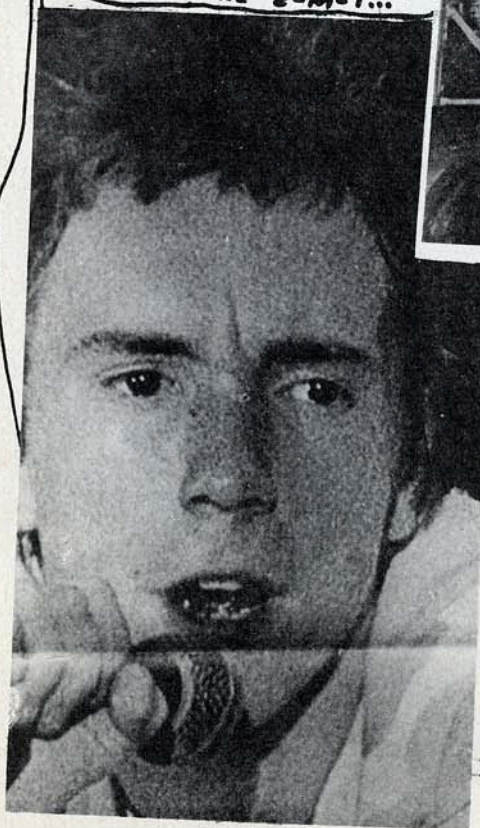
NEW YORK

FOUR YEARS ON YOU STILL LOOK THE SAME
I THINK ABOUT TIME YOU CHANGED YOUR BRAIN
YOU'RE JUST A PILE OF SHIT
YOU'RE COMING TO THIS
YA POOR LITTLE FAGGOT
YOU'RE SEALED WITH A KISS..."

EMI

"I TELL YOU IT WAS ALL A FRAME
THEY ONLY DID IT 'COS OF FAME-WHO? E-M-I
AND YOU THOUGHT THAT WE WERE FAKING
THAT WE WERE ALL JUST MONEY MAKING
YOU DO NOT BELIEVE WE'RE FOR REAL
OR YOU WOULD LOSE YOUR CHEAP APPEAL
E-M-I

DON'T JUDGE A BOOK JUST BY THE COVER
UNLESS YOU COVER JUST ANOTHER
AND BLIND ACCEPTANCE IS A SIGN
OF STUPID FOOLS WHO STAND IN
LINE
LIKE E-M-I..."

Laama 3.

SISÄLTÄÄ mm

\$\$\$ Suomalaisen rockin suuren katselmuksen. Mukana on hyvin erilaisia, lähinnä uusia bändejä. Edustettuina ovat niin punk, ska kuin rockabillykin. Bändeistä mainittakoon esim. Fabrics, Slippers, Korroosio, Johnny and the New Dodgers, TV:n orjat...

\$\$\$ Varusmiespalstan kakkososan.

\$\$\$ Rockin kapinallisen Bruce Springsteenin storyn.

\$\$\$ Erilaisen punk jutun. Eli miksi, milloin, mikä, kuka. Ei punk ole kuollut. Se elää. Siitä vain luullaan kaikenlaista, siitä tehdään kaikenlaista, mutta mitä sen alunperin piti olla ja mitä se vieläkin on jos niin halutaan. Siitä kerrotaan Laama kolmosessa.

\$\$\$ "Laama Anka seikkailee"-sarjakuvan.

\$\$\$ Paljon paljon muitakin on tietysti Laama kolmosessa, mutta eihän sitä sovi kaikkea etekäteen kertoa. Eikä läheskään kaikkia juttuja ole vielä edes ajateltukaan. LÖTS LÖTS palsta on mukana ja siinä puhutaan mm. muodista. Olemme myös harkinneet aloittaa levypalstan, mutta koska Laama ilmestyy toistaiseksi näinkin harvoin on ehkä hieman kornia arvostella mitään levyjä, jotka kuitenkin olisivat ehtineet vanhentua. Mielenkiintoa levyarvosteluun (varsinkin singeleihin) kyllä löytyy. Saa nähdä mitä tulevaisuus tuo. Tietysti toivomme paljon erilaista palautetta niin "ilmoittelua" kuin "Postilokeron 63" palstallekin.

Toukokuussa turistaan, siihen saakka

Pogoillaan

PS. Ratsian LP on hyvä, Sensuuri hajosi, Pelle Miljoona & Avoimet ovat on kova, Maukan LP on kamala, Ronald Reagan ei kuulu Laamasetien suosikkeihin.

Aurakatu 3 B
20100 Turku 10
Puh. 921-510 700

SLB

ROCK KOKOELMA UUDELTALLEVYMERKILTÄ.
ESITYKSET PARIA POIKKEUSTA LUKUUNOTTAMATTA
ENNNENJULKAISEMATTOMLA

HINTA SUOSITUS 36,50